

Arrest

nr. 240 780 van 14 september 2020
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
 Rue des Brasseurs 30
 1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 24 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat J. HARDY, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, N.N.M., en eerste verzoekster, N.Ra., die volgens hun verklaringen op 6 december 2015 België zijn binnengekomen samen met hun twee minderjarige dochters N.Ro (tweede verzoekster) en N.Roy., dienden op 7 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 december 2016 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad verwierp het beroep tegen deze beslissing (RvV 17 oktober 2017, nr. 193 809).

1.2. Op 6 december 2017 dienden verzoeker en eerste verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 21 juni 2018, nr. 205 713). De Raad motiveerde als volgt:

"4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 april 2018, voeren verzoekende partijen aan dat zij een aanvullende nota met originele stukken wensen in te dienen waarmee zij hun relaas van hun tweede verzoek om internationale bescherming ondersteunen. Zij lichten toe dat zij aanvankelijk verklaarden afkomstig te zijn van "Kampirak", omdat dit op hun taskara staat terwijl hun echte plaats van herkomst Pul-i-Khumri is, de plaats waar verzoeker zijn familie ging vervoegen nadat hij terugkeerde van het Verenigd Koninkrijk in 2009. Verzoekende partijen vervolgen dat het toch wel zeer vreemd is dat hun zoon B. die samen met hen in België is toegekomen wel de subsidiaire bescherming heeft gekregen samen met zijn echtgenote en een neef (de zoon van de broer van verzoeker), en zij geen internationale bescherming hebben gekregen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ter terechtzitting volgende originele documenten met vertaling bijbrengen ter staving van hun (recente) herkomst uit Pul-i-Khomri: een overeenkomst van een huisverkoop, puntenresultaten d.d. 2014 van het elfde leerjaar van het secundair onderwijs van hun dochter R.N.M., een ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden - provincie Baghlan (stad: Pul-e-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolk Golam Heidar door eerste verzoekende partij, twee belastingsuitgiften d.d. 2013 en 2014 op naam van eerste verzoekende partij bestemd voor de bakkerij gelegen in Golam Heidar, twee facturen d.d. 2014 bestemd voor N.M., de taskara van hun dochter R., de geboorteaktes van verzoekende partijen, een badge uitgaande van de "Independant Election Commission" op naam van eerste verzoekende partij, de kieskaart van eerste verzoekende partij voor de verkiezingen van 2009 in Pul-i-Khomri, de kieskaart van tweede verzoekende partij voor de verkiezingen van 2013 in Pul-i-Khomri, en drie cash deposit vouchers d.d. 7 oktober 2012, 2 maart 2014 en 29 april 2015. Verzoekende partijen leggen tevens drie onvertaalde originele documenten neer en drie onvertaalde kopieën.

Dient tevens te worden opgemerkt dat de zoon van verzoekende partijen, diens vrouw en een zoon van de broer van eerste verzoekende partij (die, nadat hij van zijn ouders gescheiden raakte aan de Turks-Iraanse grens, mee met verzoekende partijen naar Europa reisde), allen de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kregen. De commissaris-generaal achtte het in hoofde van B.N., de zoon van verzoekende partijen, schijnbaar wel voldoende aangetoond dat hij afkomstig is uit de stad Pul-i-Khomri in het district Dahana-e-Ghori gelegen in de provincie Baghlan: "Uw middelbaar diploma en uw schoolcertificaten bevestigen enkel dat u school liep in Puli Khumri. Uw taskara bevestigt enkel uw identiteit en afkomst uit Dahana-e-Ghori, welke in deze beslissing niet betwist worden." (zie beslissing houdende de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 januari 2017 in hoofde van N.B. neergelegd door verzoekende partijen ter terechtzitting).

De Raad is van oordeel dat, niettegenstaande verzoekende partijen in het kader van hun eerste verzoek tot internationale bescherming gelogen hebben over hun recente herkomst uit Afghanistan, het Commissariaat-generaal een zorgvuldige analyse had moeten maken van de nieuwe elementen die verzoekende partijen naar voor hebben gebracht in hun volgende vraag voor internationale bescherming. Te dezen ligt de zorgvuldigheidsplicht bij verwerende partij die erin bestaat om te onderzoeken of er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, zelfs wanneer de verzoekende partij in een eerder verzoek om internationale bescherming zijn vrees en afkomst heeft verzonnen. Uiteraard beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de aan haar voorgelegde documenten, doch het is aan de verwerende partij om niet alleen de nieuw neergelegde documenten te onderzoeken, maar ook de nieuw afgelegde verklaringen van verzoekende partijen, namelijk dat zij van 2009 tot hun vertrek uit Afghanistan in de stad Pul-i-Khomri gewoond hebben. Verwerende partij heeft hier, gelet op de summiere verklaringen van verzoekende partijen afgelegd bij de Dienst vreemdelingenzaken, geen daadwerkelijk onderzoek naar gevoerd. Mede gelet op de veelheid aan documenten die verzoekende partijen ter terechtzitting hebben bijgebracht ter staving van hun recent verblijf in Pul-i-Khomri en de vaststelling dat de commissaris-generaal de afkomst van hun zoon uit Dahana-e-Ghori niet betwist, wijzigt de Raad zijn standpunt zoals uiteengezet in de beschikking van 16 april 2018.

De bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

1.3. Op 9 december 2019 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoeker en eerste verzoekster per aangetekende brieven van 11 december 2019 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, N.N.M., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/12/2017

Overdracht CGVS: 12/01/2018

U had op 23 mei 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 9u19 tot 17u07. U werd bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Waldmann loco meester Julien Hardy, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kampirak in het district Dahanai Ghorri van de provincie Baghlan. U bent Hazara van etnische origine en u hangt de Ismaili geloofsleer aan. U bent gehuwd met N.Ra. (O.V. (...)) en u hebt samen drie kinderen: N.B. (°1993), N.Ro. (°1999) en N.Roy. (°2000).

Aan het begin van het talibanregime, in 1377 (volgens de westerse kalender maart 1998 – februari 1999), verliet u met uw echtgenote Afghanistan en trok u naar Karachi in Pakistan. U verbleef ongeveer vier jaar in Karachi, voor u alleen doorreisde naar Tadzjikistan. Daar bleef u ongeveer twee jaar wonen voor u via Oezbekistan, Kazachstan, Rusland en Oekraïne naar Europa reisde om uiteindelijk in 2003 of 2004 in het Verenigd Koninkrijk te belanden. Daar verbleef u vijf jaar illegaal tot u in januari 2009 naar Afghanistan werd gedeporteerd. Inmiddels waren uw vrouw en kinderen vanuit Pakistan al naar Kampirak teruggekeerd, waar u hen vervoegde. In Kampirak ging u voor de tribal council werken, die erop gericht was het leven van de lokale bevolking te verbeteren. Als medewerker van deze raad onderhield u nauwe banden met de National Solidarity Council, het Hongaarse Provincial Reconstruction Team (PRT) en het Ministerie van landelijke rehabilitatie en ontwikkeling. In de loop van 2015 kreeg u met één week tussentijd twee dreigtelefoons van de taliban. Na deze telefoons contacteerde u een paar vrienden, van wie u vernam dat de taliban op hun raad van 29 mizan 1394 (volgens de westerse kalender 21 oktober 2015) besloten hadden dat u moest gedood worden omdat u van spionage werd verdacht. Toen u dit hoorde, verkocht u uw vee en inboedel en regelde u het vertrek van uzelf en uw familie uit Afghanistan.

Op 11 aqrab 1394 (volgens de westerse kalender 2 november 2015) verliet u Afghanistan samen met uw vrouw, uw kinderen en uw schoondochter N.Rah. In Iran kwam u de broer van uw echtgenote en diens gezin tegen. Samen reisde u verder, maar aan de Turks-Iraanse grens werd de broer van uw echtgenote samen met zijn echtgenote en twee van zijn drie kinderen onderschept en naar Afghanistan gedeporteerd. Zijn derde kind, een jongen genaamd F.I. (O.V. (...)), reisde met jullie mee naar Europa.

Op 6 december 2015 kwamen jullie aan in België, waar u 's anderendaags een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit verzoek werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 december 2016 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot jullie verblijfplaatsen in de loop van jullie leven. Het beroep dat u tegen deze beslissing instelde werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest dd. 17.10.2017 verworpen omdat u niet ter terechtzitting verscheen en ook niet werd vertegenwoordigd.

U diende, samen met uw echtgenote, een tweede verzoek in op 6 december 2017. In het kader van jullie huidige verzoek verklaren jullie tijdens de procedure van jullie eerste verzoek te hebben gelogen over jullie herkomst. In werkelijkheid zouden jullie van 2009 tot jullie vertrek uit Afghanistan niet in het dorp Kampirak, maar wel in de stad Puli Khomri hebben verbleven. U stelt dat u hierover in het kader van uw eerste verzoek hebt gelogen omdat uw dochters verkeerdelijk verklaard zouden hebben dat jullie steeds in Kampirak woonden. U voegt hieraan toe dat jullie bedreigd werden door de zoon van generaal H. en de zoon van S.H., een commandant bij de politie, die u zouden gevraagd hebben om met uw dochters te

huwen. U vreest dat, indien u deze mannen zou weigeren om met uw dochters te huwen, ze u zouden doden en uw dochters zouden ontvoeren.

Verder stelt u nog dat Afghanistan onveilig is en houdt u vol door de taliban te worden vervolgd. Ook stelt u dat u lid bent van een religieuze minderheid, de Ismaili en dat u in die hoedanigheid door gewapende mannen van de mudjahedeer vreest te worden gedood.

Ter staving van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer: uw kieskaart; de taskara's van uw echtgenote en jullie dochter N.Ro.

Op 1 februari 2018 weigerde het CGVS uw eerste volgend verzoek in overweging te nemen bij gebrek aan geloofwaardige elementen na misleiding. U ging in beroep tegen deze beslissing. In het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV legde u volgende originele documenten neer: een overeenkomst van een huisverkoop, puntenresultaten d.d. 2014 van het elfde leerjaar van het secundair onderwijs van dochter N.Roy., een ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden – provincie Baghlan (stad: Pul-i-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolak Golam Heidar, twee belastinguitgiften d.d. 2013 en 2014 bestemd voor de bakkerij gelegen in Bolak Golam Heidar, twee facturen d.d. 2014, de taskara van uw vrouw N.Ra., uw geboorteakte, de geboorteakte van uw vrouw N.Ra., uw badge uitgaande van de "Independant Election Commission", uw kieskaart voor de verkiezingen van 2009 in Pul-i-Khumri, de kieskaart van uw vrouw N.Ra. voor de verkiezingen van 2013 in Pul-i-Khumri en drie cash deposit vouchers d.d. 7 oktober 2012, 2 maart 2014 en 29 april 2015.

Op 19 februari 2018 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd en werd de zaak teruggezonden naar het CGVS. Uw verzoek werd vervolgens ontvankelijk verklaard en u had in het kader van uw tweede verzoek een persoonlijk onderhoud op 23 mei 2019 van 9u19 tot 17u07 op het CGVS. U werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Waldmann loco meester Julien Hardy, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98).

Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Allereerst moet worden gesteld dat u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde met betrekking tot de verblijfplaatsen van u en uw gezin nadat jullie, respectievelijk vanuit het Verenigd Koninkrijk en Pakistan, terugkeerden naar Afghanistan. Zowel u, als uw echtgenote en uw kinderen beweerden in het kader van dit verzoek immers dat jullie zich in het dorp Kampirak van de Afghaanse provincie Baghlan vestigden waar u samen met uw dochters N.Ro. en N.Roy. tot jullie vertrek uit Afghanistan richting Europa op 11 agrab 1394 zouden hebben verbleven. Uw zoon had volgens zijn verklaringen van 1389 (volgens de westerse kalender maart 2010 tot februari 2011) tot zijn vertrek in de stad Puli Khomri verbleven. Naar aanleiding van jullie tweede verzoek om internationale bescherming geven jullie echter aan dat deze bewering niet overeenstemde met de werkelijkheid en dat jullie gezin zich bij terugkeer in Afghanistan in Puli Khomri vestigde (CGVS (...)Z, p.2; Verklaring Meervoudige aanvraag, (...)BZ, punt 10). Er mag van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

De verklaring die u geeft voor het afleggen van deze leugenachtige verklaringen, namelijk dat u en uw echtgenote de verklaringen die uw kinderen eerder hadden afgelegd niet wilden tegenspreken (Verklaring Meervoudige aanvraag, (...)BZ, punt 15) is daarom niet afdoende. Temeer daar blijkt dat uw zoon op hetzelfde moment als u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische asielinstanties.

Uw dochter N.Ro. diende pas eind 2017, twee jaar na jullie eerste verzoek om internationale bescherming, een eigen verzoek in. Er kan dan ook op geen enkele manier worden ingezien hoe u en uw echtgenote uw verklaringen zouden hebben moeten aanpassen aan hun eerdere verklaringen. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw dochter dat haar ouders hun verblijf in Puli Khomri niet hadden vermeld omdat de taskara's waarover jullie beschikten van Kampirak waren en jullie de raad hadden gekregen om te zeggen dat jullie van Kampirak waren (CGVS, (...), p.9). Bovendien werden u en uw echtgenote in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bij het CGSV uitvoerig geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, (...), p. 25-26). U volhardde echter in uw beweringen hierover. Ook in uw verzoekschrift in het kader van uw beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal, en dus nadat u nogmaals uitdrukkelijk was geconfronteerd met het ongeloof van de Commissaris-generaal, gaf u niet toe uw verblijfplaatsen in Afghanistan verkeerd te hebben voorgesteld. Dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming poogde de Belgische asielinstanties te misleiden zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te geven naar aanleiding van uw huidige verzoek ondermijnt de geloofwaardigheid van uw nieuwe verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België ernstig.

Naast deze vaststelling moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming met betrekking tot uw verblijf in Puli Khomri de geloofwaardigheid van uw beweringen over jullie verblijfplaatsen in de loop van de jaren niet herstellen. De Commissaris-generaal stelde in het kader van zijn onderzoek naar uw eerste verzoek om internationale bescherming immers vast dat u, uw zoon en uw echtgenote sterk uiteenlopende verklaringen aflegden met betrekking tot de verblijfplaatsen die u in uw leven heeft gehad. Zo legden jullie naar aanleiding van jullie eerste verzoek om internationale bescherming tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang u in Pakistan hebt gewoond. Uzelf stelde ongeveer vier jaar in Pakistan te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 5). Uw echtgenote beweerde tijdens haar interview dan weer acht of negen jaar samen met u in Pakistan te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Uw zoon N.B. verklaarde tijdens zijn interview echter dat u amper twee jaar in Pakistan zou hebben verbleven en dat hijzelf er maar drie of vier jaar heeft gewoond (zie gehoorverslag CGVS zoon N.B. dd. 30.11.2016, p. 5 en 6). Naar aanleiding van uw huidige aanvraag geeft u dan weer aan dat u slechts 2,5 jaar in Pakistan verbleef vooraleer de reis naar het Verenigd Koninkrijk aan vatte (gehoorverslag CGVS dd. 23.05.2019, p.2 en 13). Ook uw echtgenote wijzigt in haar huidige aanvraag haar verklaringen met betrekking tot jullie verblijf in Pakistan door te stellen dat zij er vier en u er 2,5 jaar woonde (gehoorverslag CGVS echtgenote, 23.05.2019, p.7).

Bovendien stelde uw echtgenote aanvankelijk dat u samen met haar vanuit Pakistan naar Afghanistan bent teruggekeerd, maar verklaarde ze enkele minuten daarna dat u vanuit Pakistan naar het Verenigd Koninkrijk bent gereisd (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Toen uw echtgenote daarna opnieuw de vraag gesteld werd vanwaar u naar Londen vertrok, stelde ze zich dit niet te herinneren (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5).

Voorts legden u en uw echtgenote in het kader van jullie voorgaande verzoek tegenstrijdige verklaringen af over waar u verbleven hebt voordat u naar het Verenigd Koninkrijk bent getrokken. U stelde dat u voor uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk eerst nog twee jaar in Tadzjikistan hebt gewoond en vervolgens nog in Oezbekistan, Kazachstan, Rusland en Oekraïne hebt verbleven voor u naar Europa doorreisde (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 5-7). Uw vrouw beweerde daarentegen dat u niet naar andere landen bent gegaan (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Ook over uw verblijfsduur in het Verenigd Koninkrijk legden u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af. U stelde dat u gedurende vier jaar en een half in het Verenigd Koninkrijk woonde, terwijl uw echtgenote tijdens haar interview stelde dat u acht tot negen jaar in het Verenigd Koninkrijk woonde (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 13 en zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5). Ook is het opvallend dat u stelde dat u vanuit het Verenigd Koninkrijk bent gedeporteerd naar Kaboel, maar dat uw echtgenote beweerde niet te weten waarom u vanuit het Verenigd Koninkrijk bent teruggekeerd naar Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 7 en zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5). Ook wat betreft de reden van de terugkeer van uw echtgenote en uw kinderen vanuit Pakistan naar Afghanistan komen de verklaringen van u en uw echtgenote niet overeen.

Zo stelde u dat uw familie naar Afghanistan teruggekeerd is omdat Karzai aan de macht was gekomen en de situatie kalmer was geworden, terwijl uw echtgenote stelde dat zij gedwongen werden om terug te keren vanuit Pakistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 7 en zie gehoorverslag CGSV echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Op 23 mei 2019 stelt u voor het CGVS dan weer in strijd met uw eerdere eigen verklaringen dat uw familie door de Pakistaanse autoriteiten terug naar Afghanistan werden gedwongen (gehoorverslag CGVS, 23/05/2019, p. 13).

Waar uw echtgenote in het kader van jullie eerste verzoek nog dezelfde versie van de feiten gaf, wijzigt ze in haar tweede verzoek haar stelling en zegt ze, net zoals u in uw eerdere verklaringen, dat ze louter terugkeerde omwille van de kalme situatie in Afghanistan (gehoorverslag CGVS echtgenote, 23/05/2019, p.8).

Daarnaast legden u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaatsen van jullie kinderen. Zo stelde u dat uw kinderen alle drie in Kampirak, en dus in Afghanistan, zijn geboren (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 8). Uw echtgenote beweerde echter dat uw jongste dochter N.Roy. in Pakistan geboren is (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 6). Dit laatste gaat dan weer in tegen de inhoud van de taskara van uw jongste dochter waaruit blijkt dat zij in Kampirak werd geboren. Ook stelde u dat u in Afghanistan woonde toen uw kinderen in 1993, 1999 en 2000 geboren werden (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 8). In het licht van uw verklaringen dat u naar Pakistan bent getrokken aan het begin van het regime van de taliban, dat in 1996 werd geïnstalleerd, en u pas in 2009 naar Kampirak bent teruggekeerd, is dit echter niet mogelijk (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 5 en 9).

Voorts leggen uw echtgenote en uzelf tegenstrijdige verklaringen af over de scholing van uw kinderen. Zo verklaart u dat uw beide dochters in de winter, wanneer zij schoolvakantie hadden, tijdens de laatste twee jaar van uw verblijf in Afghanistan privélessen kregen voor 1,5 maand van ene E.A. Zij volgden die lessen ter voorbereiding van hun lessen op school en het concours examen (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Wanneer uw vrouw gevraagd wordt of haar kinderen ooit privéles kregen antwoordt zij negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 9). Uitdrukkelijk gevraagd of haar kinderen ooit privéles kregen, antwoordt zij nogmaals dat zij geen privéles kregen en naar school gingen (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 9).

Verder wordt nog opgemerkt dat het vreemd is dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen over de familienaam van uw echtgenote en F.I., de zoon van haar broer, die met jullie naar België is gekomen. Bij de DVZ verklaarde u dat H. de familienaam is van M.A., de broer van uw echtgenote, en zijn zoon I. (zie verklaring DVZ dd. 26.04.2016, punt 18). Tijdens datzelfde interview verklaarde u dat de vader van uw echtgenote F.M.M. heet (zie verklaring DVZ dd. 26.04.2016, punt 15). Voor het CGVS verklaarde u echter dat de familienaam van M.A. en I. F. is (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 11). Gevraagd naar de naam Hu., stelde u dat uw vrouw deze naam verkeerdelijk heeft opgegeven als haar familienaam. Dit argument gaat echter niet op aangezien uzelf deze tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Toen uw vrouw bij het CGVS werd gevraagd naar haar familienaam, stelde ze dat M.M. de naam van haar vader is (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 3). Gevraagd of de naam Hu. voor haar iets betekent, stelde uw echtgenote dat haar grootvader zo heette. Gevraagd of de naam F. iets voor haar betekende, stelde ze echter deze naam niet te kennen. Nadat ze ermee geconfronteerd werd dat u, haar echtgenoot, had gesteld dat dit haar familienaam is, gaf ze het opvallende antwoord dat haar voorvader F. heette. Gevraagd waarom ze dan zei dat ze deze naam niet kende, stelde ze in de war te zijn. Er kan echter redelijkerwijze worden verondersteld dat u en uw echtgenote op een meer coherente wijze zouden kunnen vertellen over haar familienaam en die van haar broer en neefje.

Met betrekking tot voorgaande vaststellingen moet worden gesteld dat deze op geen enkele manier verklaard kunnen worden door het feit dat u en uw familie zich na terugkeer naar Afghanistan niet in Kampirak maar in Puli Khomri zouden hebben gevestigd. Uw nieuwe verklaringen zijn dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen te herstellen.

Wat betreft de documenten die u neerlegt, dient benadrukt dat deze documenten geenszins de appreciatie van het CGVS kunnen ombuigen en de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen a fortiori bevestigen. Vooreerst leggen uw vrouw en uzelf tegenstrijdige verklaringen af over hoe deze documenten in uw bezit zijn gekomen. U verklaart dat u alle documenten bij een dorpeling, A.K., had achtergelaten. U zou aan uw schoonbroer, M.A., hebben gevraagd om deze documenten bij hem op te halen en deze naar u te sturen (CGVS (...)Z, p. 6). Uw vrouw verklaarde dat deze documenten in jullie huis lagen en dat uw schoonbroer naar jullie huis ging om deze documenten op te halen en ze vervolgens naar jullie te sturen (CGVS (...)Z, p. 5).

Daarnaast wordt nog opgemerkt dat het vreemd is dat uw echtgenote de enveloppe waarin deze documenten jullie vanuit Afghanistan bereikten en waarop ook het adres van de afzender, uw in Puli Khomri verblijvende schoonbroer, vermeld staat, verklaart te hebben weggegooid (zie verklaring meervoudige aanvraag DVZ echtgenote dd. 09.01.2018, punt 17). Deze vaststellingen doen ernstige twijfels ontstaan met betrekking tot de herkomst van deze documenten. Deze twijfels ondermijnen logischerwijze de bewijswaarde ervan.

Vervolgens dient opgemerkt dat er vragen rijzen bij de verklaringen van u en uw vrouw N.Ra. over het document betreffende de huisverkoop dat u neerlegde in het kader van uw beroepsprocedure. U verklaart dat dit document de koop van uw huis in Puli Khumri betreft. Gevraagd wanneer u dit huis hebt gekocht, verklaart u dat u dit kocht voor uw vertrek naar Pakistan, vermoedelijk 1372 (volgens de westerse kalender maart 1993- februari 1994). U verklaart dat u samen met uw broer land kocht en dat jullie zelf het huis bouwden. Uw broer en uzelf hadden een stuk land, u kocht zijn deel voor 700.000 afghani en hij kocht een ander stuk land (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 6-7). Gevraagd hoe u aan de nodige financiële middelen raakte, verklaart u dat u had gewerkt in Engeland (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Gezien u verklaarde pas in Engeland te hebben verbleven na uw verblijf in Pakistan, wordt u geconfronteerd met deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid, waarop u verklaart dat u voor uw vertrek naar Engeland dit huis samen met uw broer kocht en dat u het hele deel kocht toen u terugkwam van Engeland (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Gezien u zelf nadrukkelijk de 700.000 afghani, het bedrag dat in de koopakte vermeld staat als koopprijs, in verband brengt met uw werkzaamheden in Engeland en als uw eigen eigendom, is dit een weinig sluitende verklaring. Gevraagd aan uw vrouw wanneer jullie in dit huis hebben gewoond, verklaart zij dat jullie naar Pakistan gingen dat het huis daarna gekocht werd van haar schoonbroer (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Haar gevraagd of u land in Puli Khumri bezat voor dat dit huis werd gekocht, antwoordt zij negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Gevraagd of u samen met uw broer land hebt gekocht in Puli Khumri, antwoordt zij eveneens negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Dat uw vrouw niet op de hoogte zou zijn van uw bezit van een stuk land voor uw vertrek naar Pakistan, is bevreemdend.

Inzake de puntenresultaten van uw dochter N.Roy., dient opgemerkt dat eerder werd vastgesteld dat uw echtgenote en uzelf tegenstrijdige verklaringen afleggen over de scholing van uw kinderen, waardoor de bewijswaarde van dit document als uiterst relatief moet worden beschouwd. Bovendien blijkt uit het document op geen enkele manier dat uw dochter in Puli Khumri school liep. Ook inzake de taskara van uw vrouw N.Ra., uw geboorteakte en de geboorteakte van uw echtgenote, dient vastgesteld dat deze geen enkele verwijzing bevatten naar Puli Khumri, waardoor deze documenten uw herkomst uit de stad Puli Khumri niet kunnen staven. Wat betreft het ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden – provincie Baghlan (stad: Pul-i-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolk Golam Heidar, dient vastgesteld dat dit deels een handgeschreven document betreft, waardoor de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Diezelfde conclusie dringt zich op voor de twee belastinguitgiften d.d. 2013 en 2014 bestemd voor de bakkerij gelegen in Golam Heidar, de twee facturen d.d. 2014 en uw badge uitgaande van de "Independant Election Commission" en de voorgelegde kieskaarten. Bovendien moet worden toegevoegd dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Wat betreft de psychologische problemen die uw vrouw aanhaalt, en waarvoor zij een psychologisch attest ter staving hier neerlegt, dient opgemerkt dat uit dit attest niet blijkt dat uw vrouw niet in staat zou zijn om eenduidige, coherente en consistente antwoorden te formuleren op de gestelde vragen en aldus niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bovendien blijkt uit beide persoonlijke onderhouds dat zij wel degelijk in staat is om coherente en samenhangende antwoorden te formuleren op de gestelde vragen.

Wat betreft de beschermingsstatus van uw zoon N.B.i (CGVS (...)), die het CGVS op 31 januari 2017 toekende, dient opgemerkt dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Afghanistan, zijn positie en situatie in de regio, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht. Rekening houdend met de toenmalige situatie in het district Dahana-e-Ghori in de provincie Baghlan werd hem de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Uit de familieband met uw zoon kan echter niet worden afgeleid dat u net als hem in de jaren voor uw aankomst in België in Puli Khumri zou hebben verbleven.

Uit al het bovenstaande dient te worden afgeleid dat u de Belgische asielinstanties nog steeds geen zicht biedt op waar u en uw echtgenote precies allemaal hebben verbleven voor uw komst naar België. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw werkelijke verblijfplaatsen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193).

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, N.Ra., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 06/12/2017

Overdracht CGVS: 12/01/2018

U had op 23 mei 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u40 tot 16u24. U werd bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Waldmann loco meester Julien Hardy, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kampirak in het district Dahanai Ghorri van de provincie Baghlan. U bent Hazara van etnische origine en u hangt de Ismailitische geloofsleer aan.

U bent gehuwd met N.N.M. (O.V. (...)) en u hebt samen drie kinderen: N.B. (°1993) (O.V. (...)), N.Ro. (°1999) en N.Roy. (°2000). Aan het begin van het talibanregime verliet u met uw echtgenoot Afghanistan en trok u naar Karachi in Pakistan.

Na een verblijf van enkele jaren in Karachi, keerde u met uw kinderen terug naar Afghanistan, waar u bij uw broer in Kampirak ging wonen. Uw echtgenoot verbleef inmiddels in het Verenigd Koninkrijk. In 2009 keerde ook hij naar Kampirak terug.

Na zijn terugkeer ging uw echtgenoot in Kampirak voor de tribal council werken, die erop gericht was het leven van de lokale bevolking te verbeteren. Als medewerker van deze raad onderhield hij nauwe banden met de National Solidarity Council, het Hongaarse Provincial Reconstruction Team (PRT) en het Ministerie van landelijke rehabilitatie en ontwikkeling.

In de loop van 2015 kreeg hij met één week tussentijd twee dreigtelefoons van de taliban. Na deze telefoon contacteerde hij een paar vrienden, van wie hij vernam dat de taliban op hun raad van 29 mizan 1394 besloten hadden dat hij moest gedood worden omdat u van spionage werd verdacht. Toen hij dit hoorde, verkocht u uw vee en inboedel en regelde hij het vertrek van zijn gezin uit Afghanistan.

Op 11 agrab 1394 verliet u Afghanistan samen met uw man, uw kinderen en uw schoondochter N., Rah. (O.V.(...)). In Iran kwam u uw broer M.A. en diens gezin tegen.

Samen reisde u verder, maar aan de Turks-Iraanse grens werd uw broer samen met zijn echtgenote en twee van zijn drie kinderen onderschept en naar Afghanistan gedeporteerd. Zijn derde kind, een jongen genaamd F.I., reisde met jullie mee naar Europa.

Op 6 december 2015 kwamen jullie aan in België, waar u 's anderendaags een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit eerste verzoek werd door het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 december 2016 besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst. Het beroep dat u tegen deze beslissing instelde werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest dd. 17.10.2017 verworpen omdat u niet ter terechtzitting verscheen en ook niet werd vertegenwoordigd.

U diende, samen met uw echtgenoot, een tweede verzoek in op 6 december 2017. In het kader van jullie huidige verzoek verklaren jullie tijdens de procedure van jullie eerste verzoek te hebben gelogen over jullie herkomst. In werkelijkheid zouden jullie van 2009 tot jullie vertrek uit Afghanistan niet in het dorp Kampirak, maar wel in de stad Pul-i Khomri hebben verbleven. U stelt dat u hierover in het kader van uw eerste verzoek hebt gelogen omdat uw dochters verkeerdelijk verklaard zouden hebben dat jullie steeds in Kampirak woonden. U voegt hieraan toe dat jullie bedreigd werden door de zoon van generaal H. en de zoon van S.H., een commandant bij de politie, die u zouden gevraagd hebben om met uw dochters te huwen. U vreest dat, indien u deze mannen zou weigeren om met uw dochters te huwen, ze u zouden doden en uw dochters zouden ontvoeren. Verder stelt u nog dat Afghanistan onveilig is en houdt u vol door de taliban te worden vervolgd. Ook stelt u dat u lid bent van een religieuze minderheid, de Ismaili en dat u in die hoedanigheid door gewapende mannen van de mudjahedeen vreest te worden gedood.

Ter staving van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer: de kieskaart van uw echtgenoot, uw taskara en de taskara van jullie dochter N.Roy.

Op 1 februari 2018 weigerde het CGVS uw eerste volgend verzoek in overweging te nemen bij gebrek aan geloofwaardige elementen na misleiding. U ging in beroep tegen deze beslissing. In het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV legde u volgende originele documenten neer: een overeenkomst van een huisverkoop, puntenresultaten d.d. 2014 van het elfde leerjaar van het secundair onderwijs van dochter N.Roy., een ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden – provincie Baghlan (stad: Pul-i-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolk Golam Heidar, twee belastinguitgiften d.d. 2013 en 2014 bestemd voor de bakkerij gelegen in Golam Heidar, twee facturen d.d. 2014, de taskara van uw vrouw N.Ra., de geboorteakte van uw echtgenoot, uw geboorteakte, de badge van uw man uitgaande van de "Independant Election Commission", de kieskaart van uw man voor de verkiezingen van 2009 in Pul-i-Khumri, uw kieskaart voor de verkiezingen van 2013 in Pul-i-Khumri en drie cash deposit vouchers d.d. 7 oktober 2012, 2 maart 2014 en 29 april 2015.

Op 19 februari 2018 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd en werd de zaak teruggezonden naar het CGVS. Uw verzoek werd vervolgens ontvankelijk verklaard en u had in het kader van uw tweede verzoek een persoonlijk onderhoud op 23 mei 2019 van 14u40 tot 16u24 op het CGVS. U werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Jonathan Waldmann loco meester Julien Hardy, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U steunt uw huidig verzoek op dezelfde motieven als degene die door uw echtgenoot N.N.M. (O.V. (...)) in het kader van zijn tweede verzoek werden uiteengezet. Aangezien het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam inzake het tweede verzoek van uw man, kan ten aanzien van uw verzoek evenmin worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:
[idem bestreden beslissing verzoeker]*

Uit al het bovenstaande dient te worden afgeleid dat ook u de Belgische asielinstanties nog steeds geen zicht biedt op waar u en uw echtgenoot precies allemaal hebben verbleven voor uw komst naar België. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw werkelijke verblijfplaatsen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistansecuritysituation2019.pdf>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523).

U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uwkomst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Tweede verzoekster, N.Ro., die volgens haar verklaringen op 7 december 2015 als begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, samen met haar ouders N.N.M. en N.Ra. (verzoeker en eerste verzoekster), diende op 6 december 2017 een eigen verzoek om internationale bescherming in. Op 20 september 2019 beviel verzoekster in België van een zoon, D.

1.5. Op 2 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 23 april 2019, nr. 220 103). Dit arrest werd gemotiveerd als volgt:

"2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster verwijst naar het verzoekschrift dat werd ingediend door haar ouders en gekend is bij de Raad onder rolnummer 216 428.

Ingevolge dit verzoekschrift oordeelde de Raad als volgt in arrest 205 713 van 21 juni 2018:

"De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ter terechtzitting volgende originele documenten met vertaling bijbrengen ter staving van hun (recente) herkomst uit Pul-i-Khomri: een overeenkomst van een huisverkoop, puntenresultaten d.d. 2014 van het elfde leerjaar van het secundair onderwijs van hun dochter R.N.M., een ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden - provincie Baghlan (stad: Pul-e-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolk Golam Heidar door eerste verzoekende partij, twee belastingsuitgiften d.d. 2013 en 2014 op naam van eerste verzoekende partij bestemd voor de bakkerij gelegen in Golam Heidar, twee facturen d.d. 2014 bestemd voor N.M., de taskara van hun dochter R., de geboorteaktes van verzoekende partijen, een

badge uitgaande van de "Independant Election Commission" op naam van eerste verzoekende partij, de kieskaart van eerste verzoekende partij voor de verkiezingen van 2009 in Pul-i-Khomri, de kieskaart van tweede verzoekende partij voor de verkiezingen van 2013 in Pul-i-Khomri, en drie cash deposit vouchers d.d. 7 oktober 2012, 2 maart 2014 en 29 april 2015. Verzoekende partijen leggen tevens drie onvertaalde originele documenten neer en drie onvertaalde kopieën.

Dient tevens te worden opgemerkt dat de zoon van verzoekende partijen, diens vrouw en een zoon van de broer van eerste verzoekende partij (die, nadat hij van zijn ouders gescheiden raakte aan de Turks-Iraanse grens, mee met verzoekende partijen naar Europa reisde), allen de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kregen.

De commissaris-generaal achtte het in hoofde van B.N., de zoon van verzoekende partijen, schijnbaar wel voldoende aangetoond dat hij afkomstig is uit de stad Pul-i-Khomri in het district Dahana-e-Ghori gelegen in de provincie Baghlan: "Uw middelbaar diploma en uw schoolcertificaten bevestigen enkel dat u school liep in Puli Khumri. Uw taskara bevestigt enkel uw identiteit en afkomst uit Dahana-e-Ghori, welke in deze beslissing niet betwist worden." (zie beslissing houdende de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 januari 2017 in hoofde van N.B. neergelegd door verzoekende partijen ter terechtzitting).

De Raad is van oordeel dat, niettegenstaande verzoekende partijen in het kader van hun eerste verzoek tot internationale bescherming gelogen hebben over hun recente herkomst uit Afghanistan, het Commissariaat-generaal een zorgvuldige analyse had moeten maken van de nieuwe elementen die verzoekende partijen naar voor hebben gebracht in hun volgende vraag voor internationale bescherming. Te dezen ligt de zorgvuldigheidsplicht bij verwerende partij die erin bestaat om te onderzoeken of er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, zelfs wanneer de verzoekende partij in een eerder verzoek om internationale bescherming zijn vrees en afkomst heeft verzonnen. Uiteraard beschikt de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de aan haar voorgelegde documenten, doch het is aan de verwerende partij om niet alleen de nieuw neergelegde documenten te onderzoeken, maar ook de nieuw afgelegde verklaringen van verzoekende partijen, namelijk dat zij van 2009 tot hun vertrek uit Afghanistan in de stad Pul-i-Khomri gewoond hebben.

Verwerende partij heeft hier, gelet op de summiere verklaringen van verzoekende partijen afgelegd bij de Dienst vreemdelingenzaken, geen daadwerkelijk onderzoek naar gevoerd. Mede gelet op de veelheid aan documenten die verzoekende partijen ter terechtzitting hebben bijgebracht ter staving van hun recent verblijf in Pul-i-Khomri en de vaststelling dat de commissaris-generaal de afkomst van hun zoon uit Dahana-e-Ghori niet betwist, wijzigt de Raad zijn standpunt zoals uiteengezet in de beschikking van 16 april 2018.

De bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

Omwille van de inhoud van voormeld arrest inzake de ouders van verzoekster en de ter zitting neergelegde stukken komt het dan ook nuttig voor in het kader van een goede rechtsbedeling om voorliggende beslissing te vernietigen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

1.6. Op 9 december 2019 nam de commissaris-generaal de nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd tweede verzoekster bij aangetekende brief van 11 december 2019 ter kennis werd gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, N.Ro., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/12/2017

Overdracht CGVS: 12/01/2018

Er vond op 16 maart 2018, van 14u02 tot 17u50, een persoonlijk onderhoud op het CGVS plaats waar u werd bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester El Khoury loco meester Hardy, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een Hazara van etnische origine te zijn en het ismailitische geloof aan te hangen. U verklaart op de 25ste van de vijfde maand 1375 - dit is 15 augustus 1996 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - te zijn geboren in het dorp Kampirak, gelegen in het district Dahana-e Ghori van de provincie Baghlan.

Wanneer u twee jaar oud was, verhuisde u met uw ouders, uw broer en uw zus naar Pakistan omwille van de oorlog in Afghanistan. Wanneer jullie twee jaar in Pakistan verbleven, vertrok uw vader naar Groot-Brittannië waar hij tot 2009 zou blijven. Na een verblijf van vier jaar in Pakistan keerden uw moeder, uw broer, uw zus en u terug naar Afghanistan en vestigden jullie zich in de stad Pul-e Khumri, die gelegen is in het gelijknamige district in de provincie Baghlan.

Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werden u en uw zus N.Roy. lastiggevalen door twee jongemannen wanneer jullie naar school wandelden. Deze twee jongemannen reden met hun wagen of motorfiets naast jullie en zeiden dan dat ze jullie zouden meenemen en met jullie zouden huwen. Ze stelden zich voor als Ha., de zoon van S.H., en als N., de zoon van generaal H. Hun vaders zijn machtige personen. De twee jongemannen belden zelfs uw vader op en zeiden dat ze zijn dochters mee zullen nemen naar Andarab en hem zullen doden. Uiteindelijk vielen ze jullie dagelijks lastig waardoor jullie genoodzaakt waren om de laatste week voor uw vertrek niet meer naar school te gaan.

In de laatste maand voor uw vertrek werd uw vader twee of drie keer telefonisch bedreigd door de taliban omdat hij tot het jaar 1392 of 1393 - deze jaartallen lopen van 21 maart 2013 tot 20 maart 2015 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - een afgevaardigde was van het NSP (National Solidarity Programme) in het dorp Kampirak.

Samen met uw vader, N.N.M. (O.V. (...)), uw moeder, N.Ra. (O.V. (...)), uw oudere broer N.B. (O.V. (...)) en uw jongere zus, N.Roy., verliet u op 11 akrib 1394 - dit is 2 november 2015 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - Afghanistan.

Na een maand en vijf dagen onderweg te zijn geweest, kwam u samen met uw ouders, uw broer, uw zus en F.I. (O.V. (...)), de zoon van uw oom langs moederskant die toen zes jaar was, in België aan waar uw vader en uw moeder op 7 december 2015 hun eerste verzoek om internationale bescherming indienden. Ook uw broer N.B. en uw neefje F.I. dienden op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 december 2016 besloot het CGVS in het kader van het eerste verzoek van uw vader en het eerste verzoek van uw moeder tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen met betrekking tot hun voorgehouden verblijfplaatsen. Meer bepaald hechtte het CGVS geen geloof aan hun verklaring dat ze tot voor hun vertrek uit Afghanistan in het dorp Kampirak hebben verbleven. Het beroep dat uw vader en uw moeder tegen deze beslissing instelden, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in haar arrest dd. 17 oktober 2017 verworpen omdat ze niet ter terechtzitting waren verschenen en ook niet werden vertegenwoordigd.

Op 6 december 2017 dienden zowel uw vader als uw moeder hun tweede verzoek in en verklaarden dat ze niet in het dorp Kampirak maar in de stad Pul-e Khumri hebben gewoond. Ook u diende op 6 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 januari 2018 besloot het CGVS in het kader van de tweede verzoeken van uw vader en uw moeder tot een weigering van inoverwegingname omdat er nog steeds geen geloof kon worden gehecht aan hun voorgehouden verblijfplaatsen voor hun komst naar België - dit keer Pul-e Khumri - waardoor er ook geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaarde problemen die ze er zouden hebben gekend. Uw ouders dienden op 15 februari 2018 een beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van het verzoek van uw oudere broer N.B., die hier met zijn eigen gezin is, werd op 30 januari 2017 besloten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In het kader van het verzoek van uw minderjarige neef F.I. werd op 31 januari 2017 besloten hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Op 2 mei 2018 besloot het CGVS in het kader van uw verzoek tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring als zou u sinds uw zesde levensjaar tot uw vertrek uit Afghanistan gedurende 13 jaar in de stad Pul-e Khumri hebben verbleven. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats voor uw komst naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land ten aanzien waarvan de eventuele nood aan bescherming dient te worden beoordeeld, alsook de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om dit land te verlaten.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Bovendien werd het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas bevestigd door een aantal bijkomende vaststellingen. Tegen deze weigeringsbeslissing ging u in beroep. Op 21 juni 2018 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de weigeringen van inoverwegingname van het CGVS in het kader van de tweede verzoeken van uw ouders omdat hun nieuwe afgelegde verklaringen over hun verblijf in de stad Pul-e Khumri en hun nieuwe neergelegde documenten verder dienden te worden onderzocht.

Op 31 maart 2019 besloot het CGVS dat de tweede verzoeken van uw ouders ontvankelijk waren. Op 23 april 2019 vernietigde de RvV de weigeringsbeslissing in het kader van uw verzoek en verwees hierbij naar de vernietiging van de RvV in het kader van de tweede verzoeken van uw ouders dd. 21 juni 2018. In het kader van een goede rechtsbedeling werd dan ook de weigeringsbeslissing van het CGVS over uw verzoek vernietigd door de RvV.

Op 23 mei 2019 vond er op het CGVS opnieuw een persoonlijk onderhoud plaats met uw beide ouders om hun nieuwe afgelegde verklaringen en hun nieuwe neergelegde documenten verder te onderzoeken.

U legt volgende documenten neer: een taskara op uw naam, een taskara op naam van N.N.M., een taskara op naam van N.Ra., een badge van een school op uw naam dd. 1387, kopie van een toelating een winkel te hebben op naam van N.N.M. dd. 26.01.1394, drie bankafschriften, twee bewijzen van betaling aan de belastingdienst van de provincie Baghlan op naam van N.N.M., een kieskaart op naam van N.Ra., een kieskaart op naam van N.N.M., een badge van de independent Election Commission op naam van N.N.M., vijf aankoopbewijzen op naam van N.N.M. dd. 03.09.1392, 14.11.1392, 01.07.1393, 26.11.1393 en 17.12.1393, een afschrift van school op naam van N.Roy. dd. 1393, een handgeschreven brief in verband met de verkoop van een huis en een enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven en dezelfde verblijfplaatsen aanhaalt als uw vader, N.N.M. (O.V. (...)), en uw moeder, N.Ra. (O.V. (...)), in het kader van hun tweede verzoek. U haalt geen andere asielmotieven aan.

Aangezien in het kader van het tweede verzoek van zowel uw vader als uw moeder de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan hun nieuwe verklaringen omtrent hun verblijfplaatsen voor hun aankomst in België, kan ten aanzien van u die verklaart heel uw leven in hetzelfde huis als uw ouders - uitgezonderd wanneer uw vader in het Verenigd Koninkrijk woonde - te hebben gewoond (CGVS, p. 5), evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw vader werd als volgt gemotiveerd:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

Daarenboven dient te worden gewezen op verschillende vaststellingen in uw eigen verklaringen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u sinds uw zesde levensjaar tot uw vertrek uit Afghanistan gedurende 13 jaar in de stad Pul-e Khumri hebben verbleven (CGVS, p. 4).

Zo moet worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Vooreerst moet hieromtrent worden opgemerkt dat uw verklaringen over de door u gegeven gebedsrichting qibla incorrect zijn. Meer bepaald verklaart u dat qibla in de richting van de stad Mazar-e Sharif ligt en dat u zich dus richtte in de richting van Mazar-e Sharif om te bidden (CGVS, p. 6). Tevens stelt u dat qibla in de noordoostelijke richting van Pul-e Khumri ligt en stelt u tweemaal dat qibla richting zonsopgang was (CGVS, p. 6).

Echter, ten opzichte van Pul-e Khumri ligt qibla - dit is richting Mekka - in zuidwestelijke richting (zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststelling dat qibla richting zonsopgang ligt, stelt u dat jullie in de richting van de stad baden en dat de kamers kunnen veranderen (CGVS, p. 7). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of qibla van uw huis in Pul-e Khumri gezien richting Mazar-e Sharif ligt, ontkent u dit en duidt u op een blad papier uw kamer en de gebedsrichting aan naar waar u bad (zie nota's AZ bij notities van het persoonlijk onderhoud). Op deze tekening ligt volgens u qibla ten zuidoosten en richting zonsopgang (zie nota's AZ bij notities van het persoonlijk onderhoud). Ook deze door u gegeven richting van qibla is incorrect. Later stelt u opnieuw dat jullie richting de stad in Mazar baden en dat Mazar richting het noordoosten ligt (CGVS, p. 7). Wanneer u opnieuw wordt geconfronteerd met de vaststelling dat de door u gegeven gebedsrichting fout is, antwoordt u dat u het dan niet weet, dat u in die richting in de kamer bad en dat uw kamer misschien verkeerd was (CGVS, p. 7). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Aan de gebedsrichting qibla wordt namelijk een belangrijke rol toebedeeld in het leven van een moslim (zie administratief dossier). Bijgevolg is deze onwetendheid onwaarschijnlijk.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u verklaart dat Pul-e Khumri twee districten heeft wanneer dit wordt gevraagd (CGVS, p. 21). Gevraagd of er geen district nummer drie of vier bestaat, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p. 21). Wanneer later wordt gevraagd of u ooit heeft gehoord van nahiya – ofte district – drie of nahiya vier, ontkent u dit en stelt u dat u enkel naar school ging en terugkeerde en u maar soms naar de stad ging (CGVS, p. 22). Uit de objectieve informatie blijkt echter dat Pul-e Khumri zes districten heeft (zie administratief dossier). Aangezien u verklaart dat u de laatste 13 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in Pul-e Khumri heeft verbleven (CGVS, p. 4), is bovenstaande onwetendheid aangaande de stad Pul-e Khumri zeer vreemd. Des te opmerkelijker is deze onwetendheid gezien u zonder enige problemen acht andere districten van de provincie Baghlan kunt opsommen (CGVS, p. 25). Als verklaring voor deze kennis van deze acht districten antwoordt u dat u dit moet weten als u in een stad woont (CGVS, p. 25). Bijgevolg komt deze kennis over de andere districten in Baghlan - in vergelijking met de onwetendheden over de nahiya's in de stad Pul-e Khumri zelf - ingestudeerd over.

Wat ook ingestudeerd overkomt is de vaststelling dat, wanneer u wordt gevraagd naar wat u de protection officer zou aanraden te bezoeken indien de protection officer als toerist naar de stad Pul-e Khumri zou gaan, twee plaatsen vermeldt, met name Tape Farhat en de tuin van Qahwa Khana (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens wordt gevraagd om te vertellen wat er te zien is in Tape Farhat, antwoordt u dat het een heuvel is, dat het er groen is en dat u er nooit bent geweest (CGVS, p. 6). Het is opmerkelijk dat u op deze vraag een plaats antwoordt waar u zelf nog nooit bent geweest. Wanneer hierna de vraag wordt herhaald en er u wordt gevraagd om u zich te beperken tot plaatsen waar u zelf bent geweest, komt u niet verder dan het opsommen van twee markten (CGVA, p. 6).

Ook grijpt u steeds te pas en te onpas terug naar het opsommen van steeds dezelfde wijken, met name Sarband, Talashi, Kaparak, Tasadi en Afsodar. Zo somt u deze plaatsen op wanneer gevraagd wordt waar in Sarband u woonde en wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over de stad Pul-e Khumri zodat de protection officer zich de stad kan voorstellen (CGVS, p. 5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e Khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te

nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

In verband met uw verklaarde problemen met de taliban omdat uw vader tot het jaar 1392 of 1393 – deze jaartallen lopen van 21 maart 2013 tot 20 maart 2015 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - een afgevaardigde was van het NSP (National Solidarity Programme) in het dorp Kampirak (CGVS, p. 11 & 16), moet worden opgemerkt dat u in de vragenlijst van het CGVS die op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd ingevuld, heeft laten optekenen dat u weliswaar de taliban vreest doch u heeft toen nagelaten ook maar iets te vermelden over enige problemen die u of uw familie met de taliban zou hebben gekend of over het werk van uw vader als afgevaardigde van het NSP, wanneer u er werd gevraagd om te vertellen waarom u de taliban vreest (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Deze vaststelling is zeer opmerkelijk.

In verband met uw verklaarde problemen met Ha., de zoon van S.H., en N., de zoon van generaal H. moet worden opgemerkt dat u nagenoeg niets weet over deze personen. Zo kunt u, buiten het feit dat ze al gehuwd waren, niets vertellen over Ha. en N. wanneer u wordt gevraagd om alles wat u weet over hen te vertellen (CGVS, p. 17 & 19). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel vrouwen N. heeft, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Ook wanneer gevraagd wordt naar de volledige namen van N. en Ha., weet u het antwoord niet (CGVS, p. 18 & 19). Bovendien weet u niet waar deze twee wonen (CGVS, p. 18 & 19). Daarenboven moet worden opgemerkt dat u ook niets kunt vertellen over H. en S.H. wanneer u wordt gevraagd om alles wat u weet over hen te vertellen (CGVS, p. 19 & 20). Ook kunt u niets vertellen over het beroep van deze twee (CGVS, p. 19 & 20).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16 maart 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Echter, u komt niet verder dan te herhalen dat u enkel in de stad Pul-e Khumri heeft geleefd (CGVS, p. 26). Echter, hiermee zijn bovenstaande vaststellingen niet opgeheven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beoordeling en beslissing wijzigen.

In verband met de neergelegde taskara op uw naam, de taskara op naam van N.N.M., de taskara op naam van N.Ra., de badge van een school op uw naam dd. 1387, de kopie van een toelating een winkel te hebben op naam van N.N.M. dd. 26.01.1394, drie bankafschriften, twee bewijzen van betaling aan de belastingdienst van de provincie Baghlan op naam van N.N.M., de kieskaart op naam van N.Ra., de kieskaart op naam van N.N.M., de badge van de independent Election Commission op naam van N.N.M., vijf aankoopbewijzen op naam van N.N.M. dd. 03.09.1392, 14.11.1392, 01.07.1393, 26.11.1393 en 17.12.1393, het afschrift van school op naam van N.Roy. dd. 1393 en de handgeschreven brief in verband met de verkoop van een huis, moet worden vastgesteld dat deze documenten de

geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Temeer daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Bovendien moet betreffende de kopie van een toelating een winkel te hebben op naam van N.N.M. dd. 26.01.1394 worden opgemerkt dat dit duidelijk een kopie betreft waar verschillende data en namen met blauwe pen zijn opgeschreven.

De door u neergelegde enveloppe kan louter aantonen dat u briefwisseling vanuit Baghlan heeft ontvangen.

In verband met de vaststelling dat in het verleden aan uw oudere broer N.B. (O.V. (...)) en zijn gezin de subsidiaire beschermingsstatus, en aan uw neefje F.I. (O.V. (...)) de vluchtelingenstatus werd toegekend, moet worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag individueel dient te worden beoordeeld. Uw broer N.B. verklaarde in het kader van zijn verzoek overigens dat hij voor zijn studies naar Pul-e Khumri verhuisde terwijl de rest van de familie in Kampirak bleef (CGVS (...), p. 5 en 7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Mevrouw N.Ro. (tweede verzoekster) (RvV 242 183) is de dochter van de heer N.N.M. en mevrouw N.Ra. (RvV 242 187). Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op een groot aantal identieke motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschriften een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("VW");
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;"*

Verzoekers geven in hun verzoekschrift een korte theoretische toelichting over deze bepalingen en wijzen er vervolgens op dat zij de bestreden beslissingen wensen aan te vechten.

Verzoeker en eerste verzoekster wijzen in hun verzoekschrift vooreerst op het bestaan van bijzondere procedurele noden in hoofde van eerste verzoekster. Zij voeren hierbij aan dat de commissaris-generaal nagelaten heeft om rekening te houden met verzoeksters psychische toestand en geheugenproblemen, hoewel verzoeker en eerste verzoekster hierop de nadruk hadden gelegd gedurende hun persoonlijke onderhoud en eerste verzoekster een medisch attest heeft neergelegd. Zij voeren aan dat dit in acht diende te worden genomen door de commissaris-generaal, die vervolgens met voorzichtigheid, aandacht en zorg de antwoorden van verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud moest analyseren, hetgeen echter niet is gebeurd. Bovendien *"[verwierp] het CGVS het certificaat op grond van het feit dat de betrokkene in staat zou zijn om coherente en consistente antwoorden te formuleren, quod non."*

Bijgevolg werden meerdere tegenstrijdigheden onderstreept in de bestreden beslissing tussen de verklaringen van verzoeker en eerste verzoekster, zonder rekening te houden met de invloed die haar geestelijke gezondheidstoestand kan hebben op de antwoorden van eerste verzoekster. Bovendien kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden uitgelegd worden (zie *infra*).

Tweede verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de commissaris-generaal de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden door verzoekster niet te horen nadat de Raad de eerste beslissing in haar hoofde had vernietigd, hoewel zij haar verzoek om internationale bescherming op hetzelfde tijdstip had ingediend als haar ouders, die wel opnieuw gehoord werden nadat hun beslissingen werden vernietigd door de Raad en wiens zaken duidelijk gebonden zijn.

De advocaat van verzoekers heeft de commissaris-generaal hier nochtans op gewezen (verzoekschriften, stuk 3). Tweede verzoekster meent dan ook dat de commissaris-generaal haar opnieuw had moeten horen, *“temeer daar het haar altijd de schuld geeft van dezelfde “hiaten” als in haar eerste (nu vernietigd) “negatieve” beslissing (zie bestreden beslissing, pp. 6 en 7) en “gezien de aanvullende informatie die ze had meegedeeld in haar eerst verzoekschrift in antwoord op meerdere van deze “hiaten” (zie hieronder, punt 2, d) à f), die een grote deel herhaalt van de redenering van het eerste verzoekschrift tegenover deze “hiaten”.* Het CGVS had dan meerdere van de zogenaamde “hiaten” kunnen begrijpen en haar appreciatie ten minste kunnen aanpassen aan de gegeven antwoorden.”

Indien de commissaris-generaal tweede verzoekster had gehoord, had zij bovendien geweten dat zij een kind heeft met de heer F.I., die afkomstig is uit Pul-i-Khumri en als vluchteling werd erkend door de Belgische instanties, alsook dat een apart verzoek om internationale bescherming werd ingediend in naam van het kind. Zij had kunnen uitleggen dat het gevaarlijk is voor een kind, dat geboren is buiten het huwelijk, en diens moeder om in Afghanistan te leven (verzoekschrift tweede verzoekster, stukken 11-12).

Wat de erkenning als vluchteling betreft, geven verzoekers aan niet akkoord te kunnen gaan met de in de bestreden beslissing gemaakte beoordeling.

Verzoeker en eerste verzoekster voeren in hun verzoekschrift vooreerst aan dat, waar de commissaris-generaal hen begint te *“beschuldigen van liegen”* in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming in de bestreden beslissingen, *“een dergelijke manier van handelen (“i.e. de motivering van de beslissingen starten met een dergelijk argument”, niet waardig is van een administratie die op een oprechte wijze moet werken en het beginsel van het voordeel van de twijfel (dat de asielzoeker ten goede moet komen) moet respecteren (artikel 48/6 VW, samen gelezen met artikel 4, lid 5, van de Kwalificatierichtlijn)”*. Zij wijzen erop dat zij in het verzoekschrift tegen de vorige weigeringsbeslissingen reeds hadden benadrukt dat het feit dat zij valse verklaringen hebben afgelegd geen voldoende reden was om hun nieuwe verklaringen omtrent Pul-i Khumri niet te analyseren. Zij wijzen erop dat de Raad dit bevestigd heeft in het arrest waarbij de vorige weigeringsbeslissingen werden vernietigd en citeren uit dit arrest. Zij menen dan ook dat de commissaris-generaal een nieuwe, zorgvuldige analyse moest maken van de aangebrachte elementen, met de nodige terughoudendheid die dit met zich meebrengt. Zij stellen echter dat de commissaris-generaal hun verklaringen *“met een bevooroordeeld en subjectief standpunt heeft geanalyseerd, waarbij zij altijd hield in gedachten dat verzoekers hadden gelogen tijdens hun vorige asielprocedure”*. Verzoekers lichten hierbij toe als volgt:

“Ze zei bijvoorbeeld dat N.Ro. pas eind 2017, dwz twee jaar na verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, een eigen verzoek indiende en dat er dan ook “op geen enkele manier [kan] worden ingezien hoe [zij hun] verklaringen zouden hebben moeten aanpassen aan hun eerdere verklaringen” (bestreden beslissingen, p. 3).

Echter heeft N.Ro. (geboren in 1375, i.e. ongeveer 1996) een asielaanvraag in haar eigen naam ingediend wanneer ze meerderjarig is geworden. Toen haar ouders hebben besloten een volgend verzoek in te dienen in 2017, heeft ze dan de “kans” genomen om haar eigen aanvraag, in parallel, voor te stellen. Zou zij een dergelijke aanvraag niet hebben ingediend dan had ze niet kunnen “genieten” van de procedure, van een “oranje kaart”, van een eventuele toekomstige “positieve” beslissing,...

Bovendien hebben verzoekers meerdere keren uitgelegd waarom ze hadden gelogen over Kampirak. Meerdere factoren hebben geleid tot hun leugens: oorspronkelijk werden verzoekers slecht ingelicht en slecht geadviseerd over de asielprocedure; mensen hebben hen gezegd dat ze beter moesten liegen en verklaren dat ze altijd in Kampirak hadden verbleven, omdat “Kampirak” op hun taskara is vermeld. Mensen vertelden zij dat ze ook beter moesten liegen over de leeftijd van hun dochters (en hun leeftijd verminderen), zodat ze een betere scholing zouden krijgen.

Als ze hun leugens niet eerder opbiechten (dan tijdens de tweede asielaanvraag), is het o.a. omdat ze niet op een voldoende manier werden geassisteerd (ze zijn niet ter terechtzitting verschenen en ze werden ook niet vertegenwoordigd).

De schulden van het CGVS kunnen in ieder geval echter niet verhinderen dat het CGVS de verklaringen van verzoekers met zorg en aandacht analyseert."

Wat hun herkomst uit Pul-i-Khumri betreft, gaan verzoeker en eerste verzoekster in op de motieven van de bestreden beslissingen op verschillende punten:

(1) Waar de bestreden beslissingen stellen dat zij en hun zoon N.B. tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over hoe lang zij in Pakistan hebben gewoond, voeren zij aan dat: *"Verwerende partij vergelijkt de verklaringen van verzoekers in hun tweede asielaanvraag met de verklaringen die zij in hun eerste aanvraag hebben afgelegd, hoewel verwerende partij weet dat deze eerste verklaringen vals waren. Het zal zeker tegenstrijdigheden naar boven brengen.*

Wat de betrokkenen hebben uitgelegd in het kader van hun tweede asielaanvraag omtrent Pul-i-Khumri moet primeren, zeker want deze verklaringen worden gesteund door originele documenten met objectieve bewijswaarde (zie ook infra).

Verzoekers hebben vier jaar in Karachi (Pakistan) geleefd, vanaf 1377. Verzoekster en de kinderen verbleven ongeveer vier jaar ter plaatste, maar verzoeker reisde alleen naar Tadzjikistan na 2 jaar en een half. Daar bleef hij ongeveer 2 jaar en een half wonen voor hij Ha Oezbekistan (ongeveer 3 maanden), Kazachstan (ongeveer 1 maand), Rusland (ongeveer 3 maanden) en Oekraïne (ongeveer 1 maand) naar Europa reisde. In Europa verbleef verzoeker telkens meerdere maanden in Poland, Duitsland en Frankrijk om uiteindelijk in 2003-2004 in het Verenigd Koninkrijk ("VK") te belanden. In het VK verbleef hij ongeveer vijf jaar illegaal en aan het werken, tot hij in januari 2009 naar Afghanistan, Kaboel, werd gedeporteerd. Inmiddels waren verzoekster en de kinderen vanuit Pakistan naar Pul-i-Khumri teruggekeerd, waar verzoeker hen vervoegde."

(2) Waar de bestreden beslissing stelt dat zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de verblijfplaatsen van verzoeker voor zijn aankomst in het Verenigd Koninkrijk, voeren zij aan dat: *"Opnieuw gaat verzoekende partij niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissingen.*

Ten eerste zijn de verklaringen van beide verzoekers niet tegenstrijdig wat betreft verzoekers verblijfsduur in het VK : verzoekster heeft een totaal van 8 à 9 jaar gegeven, wat overeenkomt met de hele tijd dat verzoeker weg was. Ze weet niet veel van de reisroute van zijn echtgenoot o.a. omdat ze ook geen contact met hem had voordat hij in het VK landde {infra} maar ze was in staat om het juiste tijdsbestek te geven voor hoe lang hij in totaal weg was.

Ten tweede, wat betreft de informatie die verzoekster niet zou hebben kunnen geven betreffende de reisroute van haar echtgenoot (i.e. de landen waar hij is doorgereisd voordat hij in het VK aankwam en de deportatie van verzoeker naar Afghanistan) moet worden benadrukt dat verzoekster geheugenproblemen heeft {supra}, ongeletterd is, en zeker niet de naam van de vermelde landen kent. De Afgaanse cultuur is ook zo dat een vrouw niet veel weet van haar man (stuk 4; zie ook COI Focus "Afghanistan: Individuals targeted under societal and legal norms", pp. 33-34, stuk 8).

Ten derde, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert over de reden van de terugkeer van verzoekster en de kinderen vanuit Pakistan naar Afghanistan, komen de verklaringen van verzoekers wel overeen: Mevrouw N.Ra. en haar kinderen werden "gedwongen" naar Afghanistan terug te keren vanaf het moment dat Karzai aan de macht in het land kwam en de situatie kalmer was geworden; Pakistan heeft erop aangedrongen dat de Afgaanse vluchtelingen naar Afghanistan terugkeren naarmate de situatie daar verbeterde.

In Pakistan kregen verzoekers, als sjia Ismaili, de hulp van de Aga Khan netwerk (stuk 5). Ze hielpen hen terug te keren naar Afghanistan (ze betaalden voor de bus van verzoekster en de kinderen om terug te keren naar Afghanistan bijvoorbeeld)."

(3) Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de geboorteplaatsen van hun kinderen, stellen zij dat: *"Opnieuw heeft hier het CGVS een slechte lezing van de door verzoekers meegedeelde informatie gemaakt. Het CGVS baseert zichzelf op de eerste asielprocedure om te concluderen dat de geboortedatums van de kinderen niet overeen gaan met verzoekers' reisrelaas en hun verblijf in Pakistan. Echter wist het CGVS dat de geboortedatums van verzoekers' dochters die verzoekers hebben gegeven tijdens hun eerste asielprocedure valse geboortedatums waren (omdat ze wouden dat hun dochters een betere scholing kregen {supra}). Verzoeker heeft dit nogmaals herhaald tijdens het gehoor van de huidige asielprocedure (zie gehoorverslag pp. 2 en 12).*

De drie kinderen zijn geboren in Kampirak. N.B. is geboren in 1993, N.Ro. in 1996 en haar kleine zus in 1998 (ongeveer)."

(4) Waar de bestreden beslissing stelt dat zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de scholing van hun dochters, lichten verzoeker en eerste verzoekster toe dat: *“De meisjes kregen wel privélessen in Afghanistan. De cursussen werden gegeven in een soort instituut dat gevestigd is in “Shadab Market”. De verklaring van verzoekster dat de meisjes geen privelessen volgden was gebaseerd op haar overtuiging dat er thuis privélessen werden gegeven. Dit was niet het geval, en de meisjes gingen naar een klaslokaal om deze lessen te ontvangen. Daarvoor sprak ze over school, een algemene term voor de plaats waar de cursussen worden gegeven.*

(5) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de familienaam van eerste verzoekster en de zoon van haar broer I., stellen zij dat: *“De achternaam van verzoekster is F. Verzoekers gaven ook de naam Hu. (dat is de naam van verzoeksters grootvader) omdat het vaak gebeurt, in Afghanistan, dat mensen de naam van hun grootvader geven als naam van de vader (stuk 6).”*

(6) Wat de motivering in de bestreden beslissing omtrent de door hen neergelegde documenten betreft, voeren verzoeker en eerste verzoekster vooreerst aan dat:

“Men kan deze redenering niet volgen.

Opnieuw bestaat er geen tegenstrijdigheid her : de documenten lagen bij A.K., een dorpeling die verzoekers huis huurt, en M.A. is dus thuis geweest om deze documenten te nemen en sturen naar België. Wat betreft het bestaan van een enveloppe, die de documenten bevat, verklaart het CGVS dat verzoekster deze enveloppe gegoooid heeft. Dat is niet waar, en die enveloppe werd neergelgd samen met de documenten die tonen aan dat verzoekers in Pul-i Khumri hebben verbleven (zie de beslissing van het CGVS betreffende N.Ro. — voor wie een verzoekschrift tegelijkertijd wordt ingediend — waarin wordt expliciet verklaart dat een enveloppe werd neergelegd ter staving van haar asielaanvraag).”

Zij benadrukken dat zij talrijke documenten hebben neergelegd ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming en zich aldus duidelijk hebben ingespannen om hun verklaringen te staven, in overeenstemming met de internationale, Europese en nationale bepalingen inzake de bewijslast. Zij geven een korte theoretische toelichting hierbij. Zij benadrukken andermaal dat zij tal van bewijsstukken hebben neergelegd om hun relaas te staven en dat tevens dient rekening te worden gehouden met het feit dat hun zoon N.B. de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Zij menen verder dat *“De door verzoekers voorgelegde ondernemingsdocument dd 2012 uitgaande van het “Gemeentelijke departement voor zoetigheden”, belastinguitgiften dd 2013 en 2014, kieskaarten, facturen dd 2014 en verzoekers badge kunnen dus niet worden afgewezen omdat ze van particuliere aard zijn. Het draagt ertoe bij dat verzoekers de waarheidsgetrouwheid van hun relaas kunnen vaststellen en moet worden beschouwd als onderdeel van een reeks aanwijzingen, gelezen in combinatie met de andere documenten. Als zodanig moeten die document worden geanalyseerd in het licht van alle andere documenten die door de betrokkenen zijn neergelegd en hun verklaringen. Er moet worden benadrukt dat de verklaringen van verzoeker in het bijzonder, over al die documenten, zeer gedetailleerd, precies en coherent waren (zie zijn gehoorverslag in het geheel).”*

Ten slotte begrijpt verzoekende partij niet waarom het CGVS alleen in laatste instantie de analyse van de bewijsstukken uitvoert. Dit is een teken dat het CGVS het bewijs slechts als “bijkomstig” ten opzichte van de verklaringen van verzoekers beschouwt, terwijl het wel degelijk bewijsstukken zijn die een volledige analyse verdienen (zie supra, arrest EHRM, I. tegen Zweden).

In het bijzonder, wat betreft het document betreffende de huisverkoop dat verzoekers neerlegden, dat verwerende partij in vraag stelt, moet worden benadrukt dat de situatie alweer niet duidelijk werd begrepen door laatstgenoemde (dit roept vragen op, vooral vanuit het oogpunt van een zorgvuldige analyse). Verzoekers leggen uit dat verzoeker een huis en land met zijn broer heeft gekocht, voordat ze naar Pakistan zijn gegaan. Eens teruggekomen in Afghanistan, besloot verzoekster en de kinderen daar te leven, samen met verzoekers broer. Na de terugkeer van het VK van verzoeker is hij met hen komen leven en heeft verzoeker de deel van zijn broer gekocht, met het geld dat hij had verdiend in het VK (voor 700.000 Afghani). De familie heeft toen ook het huis een beetje kunnen “renoveren” want de toestand van het huis ging achteruit.

Bovendien, wat de andere documenten betreft die verwerende partij aanvecht, moet worden opgemerkt dat zij zich beperkt tot het uiteenzetten van algemene en stereotiepe argumenten, en dat haar argumenten niet gebaseerd zijn op een zorgvuldige analyse. Inderdaad, opgemerkt moet worden dat ze altijd spreekt van documenten betreffende een “bakkerij”, ook al werd tijdens de hoorzitting van Meneer NAZARI duidelijk gesteld dat het geen bakkerij maar een snoepwinkel was. De tijdens de hoorzitting aanwezige tolk heeft dit zelfs bevestigd (zie gehoorverslag van Meneer N.).”

(7) Waar de bestreden beslissing stelt dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan hun zoon N.B. geen invloed heeft op hun situatie, lichten verzoeker en eerste verzoekster toe als volgt:

“Verzoekende partij is verbaasd met deze redenering. Enerzijds stelt het CGVS niet in vraag het feit dat verzoekers samen met Meneer N.N.B. hebben gereisd naar België. Anderzijds werden er talrijke documenten neergelegd die objectief aantonen dat verzoekers in Pul-i Khumri hebben geleefd in de jaren voorafgaand aan hun vertrek uit het land.

Meneer N.B. heeft ook niet de subsidiaire beschermingsstatus kunnen toegekend worden enkel op basis van de plek waar hij school liep.

Er bestaat dus geen objectieve reden om de situatie van de verschillende gezinsleden te onderscheiden. Het CG VS geeft geen enkel individueel motief die zou kunnen uitleggen waarom het de situatie van verzoekers anders mag behandelen dan degene van Meneer N.B.”

Verzoeker en eerste verzoekster voeren verder aan dat de commissaris-generaal hun vrees ten aanzien van Afghanistan diende te analyseren, hetgeen niet gebeurd is. Zij verwijzen naar hun verklaringen inzake het gedwongen huwelijk van hun dochters en de problemen met de taliban omwille van het werk van verzoeker voor de tribale raad in Kampirak. Hoewel verzoeker in Pul-i-Khumri verbleef, bleef hij werken voor de tribale raad. Dit was mogelijk omdat Kampirak op slechts twee uur rijden van Pul-i-Khumri ligt.

Tweede verzoekster citeert in haar verzoekschrift integraal uit bovenvermeld verweer van verzoeker en eerste verzoekster.

Vervolgens gaat tweede verzoekster nog in op de motivering in de bestreden beslissing in haar hoofde inzake haar kennis over haar regio van herkomst. Zij benadrukt hierbij dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met alle correcte en gedetailleerde verklaringen die zij heeft gedaan over haar regio van herkomst tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij was in staat om allerlei informatie te leveren over de regio, die aantonen dat zij daadwerkelijk heeft verbleven in het district Pul-i-Khumri sinds haar zesde tot aan haar vertrek uit Afghanistan. Verzoekster citeert uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Inzake de motivering in de bestreden beslissing over haar kennis over de gebedsrichting of *qibla*, wil zij haar verklaringen verfijnen: *“ze bad richting de moskee “Abu-darda”, die gelegen is voor de ingang van hun huis.”* Zij benadrukt verder dat zij tal van (originele) documenten heeft neergelegd ter staving van haar verblijf en studies in Pul-i-Khumri.

Tweede verzoekster gaat verder nog in op de motivering in de bestreden beslissing in haar hoofde dat zij de problemen met de taliban omwille van het werk van haar vader niet heeft vermeld bij aanvang van de procedure. Zij wijst erop dat zij verplicht was om het kort te houden bij aanvang van de procedure, hetgeen *in casu* invloed had op haar verklaringen. Zij wou de voornaamste elementen verduidelijken, zijnde dat zij de taliban vreest. Later bij de commissaris-generaal kon zij in detail de redenen voor deze vervolging vermelden, hetgeen zij ook heeft gedaan tijdens het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal heeft evenwel geen rekening gehouden met deze verklaringen, want zij werden niet geanalyseerd in de bestreden beslissing. Tweede verzoekster wijst er nog op dat de tewerkstelling van haar vader bij de tribale Raad in Kampirak, dat ertoe geleid heeft dat hij door de taliban van spionage werd verdacht, nooit werd betwist door de commissaris-generaal. Dit element werd niet onderzocht, doch moet in acht genomen worden door de commissaris-generaal, temeer daar uit algemene informatie blijkt dat er reële risico's bestaan op bedreigingen door de taliban voor personen die van spionage worden verdacht. Tweede verzoekster citeert hierbij uit informatie van EASO.

Waar de bestreden beslissing verder aanvoert dat haar verklaringen over de problemen met Ha. en N. ongeloofwaardig zijn, licht tweede verzoekster toe als volgt:

“Enerzijds heeft verwerende partij rekening niet gehouden met de context waarin de contacten tussen verzoekster en die mannen zich afspeelde, die nochtans in staat stelt te begrijpen waarom verzoekster ‘zo weinig’ weet over die mannen. Verzoekende partij heeft inderdaad verklaard dat Ha. en N. haar zus en haar lastig vielen toen ze naar school gingen (zie gehoorverslag, bd. 17). Dit gebeurde 3 à 4 keer per week voor minder dan twee maanden. Een dergelijke context laat geen ruimte over om kennis te maken met die mannen.

Anderzijds heeft verwerende partij ook geen rekening gehouden met informatie die verzoeker wel heeft gegeven over Ha. en N. Ze weet dat die twee mannen de zonen zijn van generaal S.H. en H. en dat ze deel maken uit de Jamiat-e Islami politieke groep (zie gehoorverslag, bd. 17). Ze vertelt ook dat ze zeer machtig en rijk zijn en dat ze door iedereen gekend zijn in de regio (zie gehoorverslag, bd. 18). Ze heeft ook verklaard dat zij een hotel nabij haar school hebben, genoemd “Qasre Pamir Telaye”, en dat één van hen de eigenaar van het gebouw is (zie gehoorverslag, bd. 18). Ze wil ook graag toevoegen dat zij in de wijk “Kocha Andarabi” wonen. Z

e was ook in staat om een beschrijving van hun kleding te geven: “ze droegen een soort kleren die lang zijn. En zelfs dit deel, pijpen zijn heel groot. En hun schoenen, die werden zilver genoemd. (...) als ze ons lastig vielen, zagen we het” (zie gehoorverslag, bd. 20).”

Verzoekers gaan in hun verzoekschriften vervolgens nog in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij benadrukken dat hun zoon respectievelijk broer N.B. (en diens echtgenote) de subsidiaire beschermingsstatus werden toegekend op basis van de slechte veiligheidssituatie in het district Dahana-e-Ghori (diens regio van herkomst) en de stad Pul-i-Khumri (waar hij school liep) in de provincie Baghlan. Zij menen dat uit de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van N.B. blijkt dat zijn nood aan subsidiaire bescherming niet enkel werd beoordeeld ten opzichte van de plek waar hij had gestudeerd, maar voornamelijk ten aanzien van zijn geboorteplaats Kampirak en in het algemeen de provincie Baghlan. De geboorteplaats van verzoekers en N.B. werd niet betwist.

Zij vragen zich dan ook af hoe het zou kunnen dat zij niet afkomstig zijn uit dezelfde regio als hun zoon respectievelijk broer en hen niet op dezelfde basis subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Zij benadrukken dat er geen reden bestaat om de situatie van de familieleden objectief te onderscheiden, doch hun verzoeken om internationale bescherming werden op een fundamenteel verschillende manier behandeld, gezien N.B. de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend en de rest van de familie niet.

Verzoekers menen verder dat een grondige analyse van de actuele situatie in de provincie Baghlan en de stad Pul-i-Khumri aantoont dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij citeren hierbij uit het EASO-rapport “*Afghanistan. Security situation*” van juni 2019 en naar rechtspraak van de Raad. Zij citeren verder uit voormelde informatie van EASO inzake de situatie voor mensen die behoren tot de Hazara en de Ismaeli-gemeenschap.

Verzoekers citeren verder uit het EASO-rapport “*Afghanistan: Individuals targeted under societal and legal norms*” van december 2017 over de situatie van (verwesterde) vrouwen in Afghanistan. Verzoeker en eerste verzoekster stellen dat zij bijzonder kwetsbaar zijn omwille van hun dochter, Roy., die in België meerdere jaren naar school is gegaan, een opleiding heeft afgemaakt en nu graag wil werken. Tweede verzoekster voert aan dat zij bijzonder kwetsbaar is omdat zij in België meerdere jaren naar school is gegaan, thans een baby heeft en met haar man leeft op een “*westerse manier*.”

Verzoekers menen dan ook dat, gezien hun afkomst uit de stad Pul-i-Khumri in de provincie Baghlan, hun positie en situatie in de regio, hun hoedanigheid van burgers en het tekort aan bescherming, hen, rekening houdend met de actuele situatie in de regio en de stad Pul-i-Khumri, de status van subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

3.1.2. Ter ondersteuning van de beroepen voegen verzoekers volgende stukken toe aan de verzoekschrift:

- een e-mail van verzoekers' advocaat aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 23 augustus 2019 (stuk 3);
- het artikel “*Levons le voile sur les femmes en Afghanistan*” van Cairn.Info (stuk 4);
- een “*Internet pagina van de Aga Khan Development Network*” (stuk 5);
- een uittreksel uit het rapport “*Focus Afghanistan: Noms de personnes: conception et usages*” van Berne-Wabern van 19 maart 2019 (stuk 6);
- een uittreksel uit het EASO-rapport “*Afghanistan. Security situation*” van juni 2019 (stuk 7);
- een uittreksel uit het EASO-rapport “*Afghanistan. Individuals targeted under societal and legal norms*” van december 2017 (stuk 8).

Ter ondersteuning van het beroep voegt tweede verzoekster ook nog volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een uittreksel uit het EASO-rapport “*Afghanistan. Individuals targeted by armed actors in the conflict*” van December 2017 (stuk 9);
- een kopie van de verblijfstitel van F.I. en de geboorteakte van haar zoon N.D. (stuk 10);
- een uittreksel uit het rapport “*Analyse de situation des enfants en Afghanistan*” van UNICEF van 2015 (stuk 11);
- het “*Rapport 2017/2018: Afghanistan*” van Amnesty International (stuk 12).

3.1.3. In een aanvullende nota van 31 januari 2020 voegen verzoeker en eerste verzoekster een medisch attest van psycholoog M.G. Busse van 15 januari 2020 in hoofde van eerste verzoekster toe.

3.1.4. In het dossier van tweede verzoekster betoogt de commissaris-generaal in een nota met opmerkingen dat geen gegronde middelen werden aangevoerd en brengt de volgende documenten ter kennis:

- de UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018;
- het EASO-rapport "*Afghanistan. Security situation*" van december 2017;
- het EASO-rapport "*Afghanistan. Security situation - Update*" van mei 2018;
- het EASO-rapport "*Afghanistan. Security situation*" van juni 2019;
- het EASO-rapport "*Country Guidance. Afghanistan*" van juni 2019.

3.1.5. Ter terechtzitting legt tweede verzoekster nog een aanvullende nota neer met volgende documenten:

- geboorteakte van haar zoon D. waarvan de heer A.F. de vader is (stuk 1);
- de erkenning van de heer A.F. als vluchteling (stuk 2);
- het bewijs van de indiening van een verzoek om internationale bescherming voor D. (stuk 3);
- de UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018 (stuk 4);
- het EASO-rapport "*Country Guidance. Afghanistan*" van juni 2019 (stuk 5);
- OSAR, "*Afghanistan: profils à risque*" van 12 september 2019 (stuk 6);
- persberichten over de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan (stukken 7-8).

Tweede verzoekster stelt dat zij moet terugkeren naar Afghanistan, terwijl haar zoon en haar partner in België zouden verblijven. Zij verwijst naar haar risicoprofiel als Hazara, haar verwestering, haar gezinsprofiel en naar de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

3.3. Waar tweede verzoekster aanvoert dat zij niet werd gehoord nadat de vorige beslissing in het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd vernietigd, merkt de Raad op dat er geen rechtsregel of beginsel bestaat dat verplicht om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren nadat de vorige beslissing werd vernietigd. Artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt immers slechts: "*De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.*" De commissaris-generaal heeft aldus een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien hij dit nodig acht. De verplichting voor de commissaris-generaal om een nieuwe beslissing te nemen belet niet dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsbevoegdheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van deze nieuwe beslissing, geheel onafhankelijk is bij het nemen van deze nieuwe beslissing en zelf kan uitmaken wat hij bijkomend moet doen om te komen tot een nieuwe beslissing. Het loutere feit dat in de huidige beslissing deels dezelfde motieven werden opgenomen als in de eerdere vernietigde beslissing toont aldus niet aan dat de commissaris-generaal tweede verzoekster opnieuw diende te horen met betrekking tot deze elementen, temeer nu uit het vernietigingsarrest van de Raad niet kan blijken dat deze motieven een grond vormden voor de vernietiging van de eerdere beslissing (RvV 23 april 2019, nr. 220 103). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekster op 16 maart 2018 een persoonlijk onderhoud heeft gehad. Zij heeft tijdens dit persoonlijk onderhoud de nodige toelichting kunnen verschaffen over haar herkomst uit Pul-i-Khumri en haar asielmotieven. Aldus is aan de hoorplicht voldaan.

Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoekster middels haar verzoekschrift en aanvullende nota de mogelijkheid heeft om nieuwe elementen aan te brengen, zodat zij niet aantoonbaar dat het feit dat zij niet opnieuw werd gehoord door de commissaris-generaal een negatieve invloed heeft op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker en eerste verzoekster voeren in hun verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat in hoofde van eerste verzoekster geen bijzondere procedurele noden konden vastgesteld worden. Verzoeker en eerste verzoekster stellen in hun verzoekschrift terecht dat zij bij aanvang van hun persoonlijke onderhouden hebben vermeld dat eerste verzoekster psychologische en geheugenproblemen heeft, doch de Raad merkt op dat de bestreden beslissingen inzake het psychologisch attest dat eerste verzoekster ter staving van deze problematiek bijbracht, terecht oordeelden als volgt: *“Wat betreft de psychologische problemen die uw vrouw aanhaalt, en waarvoor zij een psychologisch attest ter staving hier neerlegt, dient opgemerkt dat uit dit attest niet blijkt dat uw vrouw niet in staat zou zijn om eenduidige, coherente en consistente antwoorden te formuleren op de gestelde vragen en aldus niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bovendien blijkt uit beide persoonlijke onderhouden dat zij wel degelijk in staat is om coherente en samenhangende antwoorden te formuleren op de gestelde vragen.”* Uit dit attest kan verder niet blijken dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Het in de aanvullende nota van verzoeker en eerste verzoekster neergelegde psychologisch attest van 15 januari 2020 is inhoudelijk gelijklopend met het vorige psychologische attest en kan voorgaande vaststellingen aldus niet in een ander daglicht stellen. De Raad stelt vast dat dit attest vermeldt dat eerste verzoekster depressief is en dat zij zelf verklaart te lijden aan droefheid, slaapproblemen, hoofdpijn, vergeetachtigheid en zich afsluit van de buitenwereld. Verzoekers tonen met dit attest echter andermaal niet aan dat eerste verzoekster niet in staat zou zijn geweest om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming deel te nemen en coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming. Dit geldt temeer nu de vermelde symptomen in het psychologisch attest geen medische vaststellingen betreffen en louter gebaseerd werden op de eigen verklaringen van eerste verzoekster. Verzoekers tonen met het neerleggen van deze psychologische attesten dan ook niet aan dat dat onvoldoende rekening werd gehouden met enige bijzondere procedurele noden die in hoofde van eerste verzoekster zouden bestaan. Verzoekers tonen evenmin aan dat eerste verzoeksters analfabetisme haar verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het administratief dossier blijkt dat haar eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekers hebben de verplichting om hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun verzoek om internationale bescherming en het is aan hen om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekers worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over hun identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu oordeelden de bestreden beslissingen terecht dat verzoeker en eerste verzoekster, in weerwil van de medewerkingsplicht die op hen rust, tijdens hun tweede verzoek om internationale bescherming afwijkende verklaringen aflegden met betrekking tot hun verblijfplaatsen, levensomstandigheden en problemen voor hun vertrek naar België dan tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming. Zij verklaren thans immers dat zij van 2009 tot hun vertrek naar België in 2015 niet verbleven hebben in het dorp Kampirak, doch wel in de stad Pul-i-Khumri in het district Dahana-e-Ghori in de provincie Baghlan in Afghanistan. Ook verklaren zij thans dat zij Afghanistan zijn ontvlucht omwille van hun vrees voor vervolging door S.H. en H. en diens zonen die gedwongen wilden huwen met hun dochters (administratief dossier verzoeker, stuk 14, *“Verklaring meervoudige aanvraag”*, stuk 7; administratief dossier verzoekster, stuk 14, *“Verklaring meervoudige aanvraag”*, stuk 7), feiten die zij in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming niet hadden aangehaald.

Verzoekers kunnen gevolgd worden in zoverre zij stellen dat het louter afleggen van valse verklaringen geen afdoende reden vormt om hun nieuwe verklaringen met betrekking tot hun verblijfplaatsen en problemen niet te onderzoeken. De bestreden beslissingen konden evenwel met reden oordelen dat het manifeste misleidende karakter van de verklaringen van verzoeker en eerste verzoekster tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming afbreuk doet aan hun algehele geloofwaardigheid en reeds de geloofwaardigheid van hun nieuwe verklaringen met betrekking tot hun verblijfplaatsen en problemen voor hun vertrek naar België. Hun voorgaande toegegeven leugenachtige en verzonnen verklaringen doen immers vermoeden dat zij meenden dat hun ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hun hoofdte.

Dit geldt temeer nu de bestreden beslissingen terecht oordeelden dat verzoeker en eerste verzoekster geen afdoende verklaring konden bieden voor hun poging om de instanties belast met het onderzoek naar hun verzoek om internationale bescherming doelbewust te misleiden: *“Er mag van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. De verklaring die u geeft voor het afleggen van deze leugenachtige verklaringen, namelijk dat u en uw echtgenote de verklaringen die uw kinderen eerder hadden afgelegd niet wilden tegenspreken (Verklaring Meervoudige aanvraag,...)BZ, punt 15) is daarom niet afdoende. Temeer daar blijkt dat uw zoon op hetzelfde moment als u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische asielinstanties. Uw dochter N.Ro. diende pas eind 2017, twee jaar na jullie eerste verzoek om internationale bescherming, een eigen verzoek in. Er kan dan ook op geen enkele manier worden ingezien hoe u en uw echtgenote uw verklaringen zouden hebben moeten aanpassen aan hun eerdere verklaringen. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw dochter dat haar ouders hun verblijf in Puli Khomri niet hadden vermeld omdat de taskara's waarover jullie beschikten van Kampirak waren en jullie de raad hadden gekregen om te zeggen dat jullie van Kampirak waren (CGVS, (...), p.9). Bovendien werden u en uw echtgenote in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bij het CGSV uitvoerig geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, (...), p. 25-26). U volhardde echter in uw beweringen hierover. Ook in uw verzoekschrift in het kader van uw beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal, en dus nadat u nogmaals uitdrukkelijk was geconfronteerd met het ongeloof van de Commissaris-generaal, gaf u niet toe uw verblijfplaatsen in Afghanistan verkeerd te hebben voorgesteld.”* Het verweer in de verzoekschriften dat tweede verzoekster N.Ro. pas eind 2017 een eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat zij meerderjarig was geworden, bevestigt de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en eerste verzoekster stelden dat zij valse verklaringen hebben afgelegd om de eerdere verklaringen van hun kinderen niet tegen te spreken, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat hun kinderen op hetzelfde moment of later dan hen een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat verzoeker en eerste verzoekster in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming gelogen hebben op aanraden van derden, merkt de Raad op dat verzoeker en eerste verzoekster zelf verantwoordelijk zijn voor de verklaringen die zij afleggen. Het loutere feit dat zij op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen hebben afgelegd, kan hun manier van handelen niet zonder meer vergoelijken. Verzoeker en eerste verzoeker werden er bij het indienen van hun eerste verzoek om internationale bescherming immers op gewezen dat *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw verzoek om internationale bescherming wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (administratief dossier verzoeker, stuk 10, CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 1; administratief dossier verzoekster, stuk 10, CGVS-vragenlijst, stuk 18, p. 1), werden er tijdens hun persoonlijke onderhouds andermaal op gewezen dat zij de waarheid moesten vertellen (administratief dossier verzoeker, stuk 10, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2; administratief dossier verzoekster, stuk 10, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 2) en werden gedurende de procedure bovendien bijgestaan door een advocaat. Het loutere feit dat zij in het kader van hun beroep niet ter terechtzitting verschenen en er niet werden vertegenwoordigd, toont niet aan dat zij onvoldoende geïnformeerd waren over de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, in die mate dat dit een verschoning kan vormen voor hun leugenachtige verklaringen.

De Raad wijst er verder op dat uit de motivering van de bestreden beslissingen genoegzaam blijkt dat de verklaringen van verzoekers met betrekking tot hun verblijf in de stad Pul-i-Khumri in Afghanistan vanaf 2009 tot aan hun vertrek naar België in 2015 en de door hen aangehaalde problemen verder werden onderzocht door de commissaris-generaal, doch dat terecht dient te worden geoordeeld dat zij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.

Vooreerst oordeelden de bestreden beslissingen correct dat de nieuwe verklaringen van verzoekers inzake hun verblijfplaatsen en problemen geen afbreuk kunnen doen aan de vaststellingen gedaan in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker en eerste verzoekster, dat zij, gelet op hun veelvuldige tegenstrijdige verklaringen geen zicht wensen te bieden op hun verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België. De nieuwe verklaringen van verzoeker en eerste verzoekster, dat zij na 2009 tot aan hun vertrek naar Afghanistan hebben verbleven in de stad Pul-i-Khumri, doen geen afbreuk aan de gedane vaststellingen in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming dat (i) zij en hun zoon tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de duur van hun verblijf in Pakistan, (ii) eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de terugkeer van verzoeker naar Afghanistan, (iii) verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de verblijfplaatsen van verzoeker voor zijn verblijf in het Verenigd Koninkrijk, alsook over (iv) de geboorteplaatsen van hun kinderen en (v) de familienaam van eerste verzoekster en haar neef F.I.

Waar verzoekers in hun verzoekschriften kritiek uiten op de beoordeling die gemaakt werd in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker en eerste verzoekster, merkt de Raad op dat het beroep tegen de beslissing in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming werd verworpen omdat verzoekers niet ter terechtzitting verschenen en er evenmin werden vertegenwoordigd (RvV 17 oktober 2017, nr. 193 809). De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot deze vorige verzoeken nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Huidig verzoek en beroep kan dan evenwel niet meer worden aangewend om kritiek te leveren op de beoordeling die erin werd gemaakt. De Raad beperkt zijn beoordeling tot de nieuwe bewijselementen die thans voorliggen, zijnde enerzijds verzoekers' nieuwe verklaringen met betrekking tot hun verblijf in de stad Pul-i-Khumri en anderzijds de nieuwe door hen neergelegde documenten.

In zoverre de verzoekschriften aanvoeren dat tijdens het huidige verzoek om internationale bescherming is gebleken dat de verklaringen afgelegd door verzoeker en eerste verzoeker in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming vals waren, merkt de Raad op dat uit hun nieuwe verklaringen tijdens de procedure in het kader van hun tweede verzoek louter blijkt dat verzoeker en eerste verzoekster toegaven dat hun verklaringen over hun verblijfplaatsen vanaf 2009 tot voor hun vertrek naar België leugenachtig waren, doch voor het overige niet vermeld hebben dat zij tevens valse verklaringen hebben afgelegd over hun verblijfplaatsen voor 2009. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds kan louter blijken dat zij thans afwijkende verklaringen afleggen over deze verblijfplaatsen dan in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming, zonder evenwel aan te geven waarom zij hier eerder valse verklaringen over zouden hebben afgelegd (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 13; administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 8). Ook het verweer in de verzoekschriften blijft beperkt tot het zich louter herhalen van de afwijkende verklaringen van verzoeker en eerste verzoeker over hun verblijfplaatsen voor 2009, zonder evenwel een afdoende verklaring te geven waarom zij hier in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming afwijkende verklaringen over hebben afgelegd. De Raad merkt op dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. Aldus heeft de commissaris-generaal terecht rekening gehouden met hun eerdere en huidige verklaringen over hun verblijfplaatsen voor 2009 om te oordelen dat verzoekers thans nog steeds geen zicht willen bieden op hun verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in hun verzoekschriften nog op wijzen dat eerste verzoekster geheugenproblemen heeft en psychologische attesten hebben neergelegd ter staving van deze problematiek. Er dient echter op te worden gewezen dat hierboven reeds werd geoordeeld dat uit de neergelegde psychologische attesten niet kan blijken dat eerste verzoeksters cognitieve geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat zou zijn geweest om tijdens haar persoonlijke onderhouden in 2016 en 2019 coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming en dat dit evenmin blijkt uit het verloop van de persoonlijke onderhouden. Deze attesten tonen dan ook niet aan dat eerste verzoekster tijdens de persoonlijke onderhouden moeilijkheden zou gehad hebben op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden.

Waar verzoekers, ter verschoning van de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de geboorteplaatsen van hun kinderen, erop wijzen dat verzoeker en eerste verzoekster in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming foutieve geboortedata van hun kinderen hebben opgegeven en dat deze respectievelijk geboren werden in 1993, 1996 en 1998, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststelling dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de geboorteplaatsen van hun kinderen en dat de verklaringen van tweede verzoekster dat N.Roy. in Pakistan geboren is niet overeenstemmen met de inhoud van de neergelegde taskara, die de nieuwe geboortedatum vermeldt, waaruit blijkt dat N.Roy geboren werd in Kampirak (administratief dossier verzoeker, Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 13, nr. 3, administratief dossier verzoekster, Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 13, nr. 3). Het feit dat verzoekers' kinderen geboren zouden zijn in 1993, 1996 en 1998 doet bovendien geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verklaarde dat hij ten tijde van de geboortes van al zijn kinderen in Afghanistan woonde, nu uit zijn verklaringen tevens blijkt dat hij van 1996 tot 2009 niet in Afghanistan heeft verbleven (administratief dossier verzoeker, stuk 10, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5 en 8-9).

Volgende motivering in de bestreden beslissingen is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Naast deze vaststelling moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming met betrekking tot uw verblijf in Puli Khomri de geloofwaardigheid van uw beweringen over jullie verblijfplaatsen in de loop van de jaren niet herstellen. De Commissaris-generaal stelde in het kader van zijn onderzoek naar uw eerste verzoek om internationale bescherming immers vast dat u, uw zoon en uw echtgenote sterk uiteenlopende verklaringen aflegden met betrekking tot de verblijfplaatsen die u in uw leven heeft gehad. Zo legden jullie naar aanleiding van jullie eerste verzoek om internationale bescherming tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang u in Pakistan hebt gewoond. Uzelf stelde ongeveer vier jaar in Pakistan te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 5). Uw echtgenote beweerde tijdens haar interview dan weer acht of negen jaar samen met u in Pakistan te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Uw zoon N.B. verklaarde tijdens zijn interview echter dat u amper twee jaar in Pakistan zou hebben verbleven en dat hijzelf er maar drie of vier jaar heeft gewoond (zie gehoorverslag CGVS zoon N.B. dd. 30.11.2016, p. 5 en 6). Naar aanleiding van uw huidige aanvraag geeft u dan weer aan dat u slechts 2,5 jaar in Pakistan verbleef vooraleer de reis naar het Verenigd Koninkrijk aan vatte (gehoorverslag CGVS dd. 23.05.2019, p.2 en 13). Ook uw echtgenote wijzigt in haar huidige aanvraag haar verklaringen met betrekking tot jullie verblijf in Pakistan door te stellen dat zij er vier en u er 2,5 jaar woonde (gehoorverslag CGVS echtgenote, 23.05.2019, p.7).

Bovendien stelde uw echtgenote aanvankelijk dat u samen met haar vanuit Pakistan naar Afghanistan bent teruggekeerd, maar verklaarde ze enkele minuten daarna dat u vanuit Pakistan naar het Verenigd Koninkrijk bent gereisd (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Toen uw echtgenote daarna opnieuw de vraag gesteld werd vanwaar u naar Londen vertrok, stelde ze zich dit niet te herinneren (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5).

Voorts legden u en uw echtgenote in het kader van jullie voorgaande verzoek tegenstrijdige verklaringen af over waar u verbleven hebt voordat u naar het Verenigd Koninkrijk bent getrokken. U stelde dat u voor uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk eerst nog twee jaar in Tadzjikistan hebt gewoond en vervolgens nog in Oezbekistan, Kazachstan, Rusland en Oekraïne hebt verbleven voor u naar Europa doorreisde (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 5-7). Uw vrouw beweerde daarentegen dat u niet naar andere landen bent gegaan (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4).

Ook over uw verblijfsduur in het Verenigd Koninkrijk legden u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af. U stelde dat u gedurende vier jaar en een half in het Verenigd Koninkrijk woonde, terwijl uw echtgenote tijdens haar interview stelde dat u acht tot negen jaar in het Verenigd Koninkrijk woonde (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 13 en zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5). Ook is het opvallend dat u stelde dat u vanuit het Verenigd Koninkrijk bent gedeporteerd naar Kaboel, maar dat uw echtgenote beweerde niet te weten waarom u vanuit het Verenigd Koninkrijk bent teruggekeerd naar Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 7 en zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 5). Ook wat betreft de reden van de terugkeer van uw echtgenote en uw kinderen vanuit Pakistan naar Afghanistan komen de verklaringen van u en uw echtgenote niet overeen. Zo stelde u dat uw familie naar Afghanistan teruggekeerd is omdat Karzai aan de macht was gekomen en de situatie kalmer was geworden, terwijl uw echtgenote stelde dat zij gedwongen werden om terug te keren vanuit Pakistan (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 7 en zie gehoorverslag CGSV echtgenote dd. 25.11.2016, p. 4). Op 23 mei 2019 stelt u voor het CGVS dan weer in strijd met uw eerdere eigen verklaringen dat uw familie door de Pakistaanse autoriteiten terug naar Afghanistan werden gedwongen (gehoorverslag CGVS, 23/05/2019, p. 13). Waar uw echtgenote in het kader van jullie eerste verzoek nog dezelfde versie van de feiten gaf, wijzigt ze in haar tweede verzoek haar stelling en zegt ze, net zoals u in uw eerdere verklaringen, dat ze louter terugkeerde omwille van de kalme situatie in Afghanistan (gehoorverslag CGVS echtgenote, 23/05/2019, p.8).

Daarnaast legden u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaatsen van jullie kinderen. Zo stelde u dat uw kinderen alle drie in Kampirak, en dus in Afghanistan, zijn geboren (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 8). Uw echtgenote beweerde echter dat uw jongste dochter N.Roy. in Pakistan geboren is (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 6). Dit laatste gaat dan weer in tegen de inhoud van de taskara van uw jongste dochter waaruit blijkt dat zij in Kampirak werd geboren."

"Verder wordt nog opgemerkt dat het vreemd is dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen over de familienaam van uw echtgenote en F.I., de zoon van haar broer, die met jullie naar België is gekomen. Bij de DVZ verklaarde u dat H. de familienaam is van M.A., de broer van uw echtgenote, en zijn zoon I. (zie verklaring DVZ dd. 26.04.2016, punt 18). Tijdens datzelfde interview verklaarde u dat de vader van uw echtgenote F.M.M. heet (zie verklaring DVZ dd. 26.04.2016, punt 15). Voor het CGVS verklaarde u echter dat de familienaam van M.A. en I. F. is (zie gehoorverslag CGVS dd. 25.11.2016, p. 11). Gevraagd naar de naam Hu., stelde u dat uw vrouw deze naam verkeerdelijk heeft opgegeven als haar familienaam. Dit argument gaat echter niet op aangezien uzelf deze tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Toen uw vrouw bij het CGVS werd gevraagd naar haar familienaam, stelde ze dat M.M. de naam van haar vader is (zie gehoorverslag CGVS echtgenote dd. 25.11.2016, p. 3). Gevraagd of de naam Hu. voor haar iets betekent, stelde uw echtgenote dat haar grootvader zo heette. Gevraagd of de naam F. iets voor haar betekende, stelde ze echter deze naam niet te kennen. Nadat ze ermee geconfronteerd werd dat u, haar echtgenoot, had gesteld dat dit haar familienaam is, gaf ze het opvallende antwoord dat haar voorvader F. heette. Gevraagd waarom ze dan zei dat ze deze naam niet kende, stelde ze in de war te zijn. Er kan echter redelijkerwijze worden verondersteld dat u en uw echtgenote op een meer coherente wijze zouden kunnen vertellen over haar familienaam en die van haar broer en neefje.

Met betrekking tot voorgaande vaststellingen moet worden gesteld dat deze op geen enkele manier verklaard kunnen worden door het feit dat u en uw familie zich na terugkeer naar Afghanistan niet in Kampirak maar in Puli Khomri zouden hebben gevestigd. Uw nieuwe verklaringen zijn dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen te herstellen."

Bovendien wijst de Raad erop dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen over hun verblijf in de stad Pul-i-Khumri vanaf 2009 tot aan hun vertrek naar België in november 2015 en hun levensomstandigheden aldaar.

De Raad bevestigt dat verzoeker en eerste verzoekster thans in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming andermaal tegenstrijdige verklaringen afleggen met betrekking tot de levensomstandigheden van hun kinderen in de stad Pul-i-Khumri: "Voorts leggen uw echtgenote en uzelf tegenstrijdige verklaringen af over de scholing van uw kinderen. Zo verklaart u dat uw beide dochters in de winter, wanneer zij schoolvakantie hadden, tijdens de laatste twee jaar van uw verblijf in Afghanistan privélessen kregen voor 1,5 maand van ene E.A. Zij volgden die lessen ter voorbereiding van hun lessen op school en het concours examen (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Wanneer uw vrouw gevraagd wordt of haar kinderen ooit privéles kregen antwoordt zij negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 9).

Uitdrukkelijk gevraagd of haar kinderen ooit privéles kregen, antwoordt zij nogmaals dat zij geen privéles kregen en naar school gingen (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 9)." Het verweer in de verzoekschriften dat eerste verzoekster bedoelde dat de kinderen "thuis" geen privéles kregen betreft een loutere *post factum* verklaring, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissingen en die derhalve niet wordt aangenomen. De verklaringen van tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud zijn immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de verklaringen van verzoekers over hun verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De verklaringen van verzoekers dat zij van 2009 tot aan hun vertrek uit Afghanistan in 2015 in de stad Pul-i-Khumri hebben verbleven, wordt bovendien ondermijnd door de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing van tweede verzoekster dat zij middels haar verklaringen haar verblijf in de stad Pul-i-Khumri niet aannemelijk kan maken. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster oordeelde in dit verband terecht dat haar geografische kennis over (i) de gebedsrichting *qibla*, (ii) de districten in Pul-i-Khumri enerzijds lacunair en foutief is en anderzijds ingestudeerd overkomt en (iii) dat het niet aannemelijk is dat tweede verzoekster plaatsen zou opnoemen waar zij zelf nooit is geweest wanneer haar gevraagd wordt naar plaatsen om te bezoeken in Pul-i-Khumri.

Tweede verzoeksters verweer dat zij haar verklaringen over de gebedsrichting wil verfijnen, zijnde dat zij bad richting de moskee Abu-darda, gelegen voor de ingang van hun huis, is eveneens een *post factum* verklaring die geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud meermaals incorrecte verklaringen heeft afgelegd over de gebedsrichting *qibla*, hoewel van tweede verzoeksters als moslima redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hier correcte verklaringen over kan afleggen. Haar argumentatie dat zij wel degelijk nog correcte en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over haar regio, doet bovendien geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat tweede verzoekster haar herkomst uit Pul-i-Khumri niet aannemelijk kan maken.

Volgende motivering in de bestreden beslissing van tweede verzoekster is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Vooreerst moet hieromtrent worden opgemerkt dat uw verklaringen over de door u gegeven gebedsrichting qibla incorrect zijn. Meer bepaald verklaart u dat qibla in de richting van de stad Mazar-e Sharif ligt en dat u zich dus richtte in de richting van Mazar-e Sharif om te bidden (CGVS, p. 6). Tevens stelt u dat qibla in de noordoostelijke richting van Pul-e Khumri ligt en stelt u tweemaal dat qibla richting zonsopgang was (CGVS, p. 6). Echter, ten opzichte van Pul-e Khumri ligt qibla - dit is richting Mekka - in zuidwestelijke richting (zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststelling dat qibla richting zonsondergang ligt, stelt u dat jullie in de richting van de stad baden en dat de kamers kunnen veranderen (CGVS, p. 7). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of qibla van uw huis in Pul-e Khumri gezien richting Mazar-e Sharif ligt, ontkent u dit en duidt u op een blad papier uw kamer en de gebedsrichting aan naar waar u bad (zie nota's AZ bij notities van het persoonlijk onderhoud). Op deze tekening ligt volgens u qibla ten zuidoosten en richting zonsopgang (zie nota's AZ bij notities van het persoonlijk onderhoud). Ook deze door u gegeven richting van qibla is incorrect. Later stelt u opnieuw dat jullie richting de stad in Mazar baden en dat Mazar richting het noordoosten ligt (CGVS, p. 7). Wanneer u opnieuw wordt geconfronteerd met de vaststelling dat de door u gegeven gebedsrichting fout is, antwoordt u dat u het dan niet weet, dat u in die richting in de kamer bad en dat uw kamer misschien verkeerd was (CGVS, p. 7). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Aan de gebedsrichting qibla wordt namelijk een belangrijke rol toebedeeld in het leven van een moslim (zie administratief dossier). Bijgevolg is deze onwetendheid onwaarschijnlijk.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u verklaart dat Pul-e Khumri twee districten heeft wanneer dit wordt gevraagd (CGVS, p. 21). Gevraagd of er geen district nummer drie of vier bestaat, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p. 21). Wanneer later wordt gevraagd of u ooit heeft gehoord van nahiya – ofte district – drie of nahiya vier, ontkent u dit en stelt u dat u enkel naar school ging en terugkeerde en u maar soms naar de stad ging (CGVS, p. 22). Uit de objectieve informatie blijkt echter dat Pul-e Khumri zes districten heeft (zie administratief dossier). Aangezien u verklaart dat u de laatste 13 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in Pul-e Khumri heeft verbleven (CGVS, p. 4), is bovenstaande onwetendheid aangaande de stad Pul-e Khumri zeer vreemd. Des te opmerkelijker is deze onwetendheid gezien u zonder enige problemen acht andere districten van de provincie Baghlan kunt opsommen (CGVS, p. 25).

Als verklaring voor deze kennis van deze acht districten antwoordt u dat u dit moet weten als u in een stad woont (CGVS, p. 25). Bijgevolg komt deze kennis over de andere districten in Baghlan - in vergelijking met de onwetendheden over de nahiya's in de stad Pul-e Khumri zelf - ingestudeerd over.

Wat ook ingestudeerd overkomt is de vaststelling dat, wanneer u wordt gevraagd naar wat u de protection officer zou aanraden te bezoeken indien de protection officer als toerist naar de stad Pul-e Khumri zou gaan, twee plaatsen vermeldt, met name Tape Farhat en de tuin van Qahwa Khana (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens wordt gevraagd om te vertellen wat er te zien is in Tape Farhat, antwoordt u dat het een heuvel is, dat het er groen is en dat u er nooit bent geweest (CGVS, p. 6). Het is opmerkelijk dat u op deze vraag een plaats antwoordt waar u zelf nog nooit bent geweest. Wanneer hierna de vraag wordt herhaald en er u wordt gevraagd om u zich te beperken tot plaatsen waar u zelf bent geweest, komt u niet verder dan het opsommen van twee markten (CGVA, p. 6).

Ook grijpt u steeds te pas en te onpas terug naar het opsommen van steeds dezelfde wijken, met name Sarband, Talashi, Kaparak, Tasadi en Afsodar.

Zo somt u deze plaatsen op wanneer gevraagd wordt waar in Sarband u woonde en wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over de stad Pul-e Khumri zodat de protection officer zich de stad kan voorstellen (CGVS, p. 5)."

Verzoekers verwijzen in hun verzoekschriften naar de door hen neergelegde documenten ter staving van hun verblijf in de stad Pul-i-Khumri vanaf 2009 tot aan hun vertrek naar België in november 2015. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissingen op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat de door verzoekers neergelegde documenten geen afdoende bewijswaarde hebben ter staving van hun verblijf in Pul-i-Khumri en dat hun verklaringen in het kader van deze documenten verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen over hun verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België.

Zo werd in de bestreden beslissingen vooreerst terecht geoordeeld dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de wijze waarop zij deze documenten bekwamen: *"Vooreerst leggen uw vrouw en uzelf tegenstrijdige verklaringen af over hoe deze documenten in uw bezit zijn gekomen. U verklaart dat u alle documenten bij een dorpling, A.K., had achtergelaten. U zou aan uw schoonbroer, M.A., hebben gevraagd om deze documenten bij hem op te halen en deze naar u te sturen (CGVS (...)Z, p. 6). Uw vrouw verklaarde dat deze documenten in jullie huis lagen en dat uw schoonbroer naar jullie huis ging om deze documenten op te halen en ze vervolgens naar jullie te sturen (CGVS (...)Z, p. 5)."* Waar de verzoekschriften aanvoeren dat er geen tegenstrijdigheid bestaat in deze verklaringen en hierbij toelichten dat de documenten bij A.K. lagen, een dorpling die verzoekers huis huurt, en M.A. dus bij hen thuis geweest is om deze op te sturen naar België, merkt de Raad op dat dit een loutere *post factum* verklaring betreft die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissingen en die derhalve niet wordt aangenomen. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers op geen enkel moment verklaard dat de dorpling A.K. zijn huis zou huren (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 6). Deze tegenstrijdigheid doet dan ook reeds afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde documenten. Voormelde motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Waar de verzoekers nog aanvoeren dat de bestreden beslissingen stellen dat eerste verzoekster de enveloppe waarin deze documenten werden verzonden zou hebben weggegooid, doch dat tweede verzoekster deze enveloppe heeft aangebracht, merkt de Raad op dat het in dit geval niet aannemelijk is dat eerste verzoekster zou verklaren dat zij deze enveloppe heeft weggegooid (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 14, *"Verklaring volgend verzoek"*, stuk 7, p. 2). Hoe dan ook merkt de Raad op dat deze enveloppe hoogstens kan aantonen dat verzoekers post hebben ontvangen in maart 2018 van hun familielid M.A. uit Pul-i Khomri, doch dat dit gegeven geenszins een bewijs vormt van hun eigen verblijf in de stad in de jaren voor hun vertrek naar België.

De bestreden beslissingen oordeelden bovendien op pertinente en correcte wijze dat verzoeker en eerste verzoekster tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd over het door hen neergelegde document betreffende de huisverkoop: *"Vervolgens dient opgemerkt dat er vragen rijzen bij de verklaringen van u en uw vrouw N.Ra. over het document betreffende de huisverkoop dat u neerlegde in het kader van uw beroepsprocedure. U verklaart dat dit document de koop van uw huis in Puli Khumri betreft. Gevraagd wanneer u dit huis hebt gekocht, verklaart u dat u dit kocht voor uw vertrek naar Pakistan, vermoedelijk 1372 (volgens de westerse kalender maart 1993- februari 1994).*

U verklaart dat u samen met uw broer land kocht en dat jullie zelf het huis bouwden. Uw broer en uzelf hadden een stuk land, u kocht zijn deel voor 700.000 afghani en hij kocht een ander stuk land (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 6-7). Gevraagd hoe u aan de nodige financiële middelen raakte, verklaart u dat u had gewerkt in Engeland (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Gezien u verklaarde pas in Engeland te hebben verbleven na uw verblijf in Pakistan, wordt u geconfronteerd met deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid, waarop u verklaart dat u voor uw vertrek naar Engeland dit huis samen met uw broer kocht en dat u het hele deel kocht toen u terugkwam van Engeland (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 7). Gezien u zelf nadrukkelijk de 700.000 afghani, het bedrag dat in de koopakte vermeld staat als koopprijs, in verband brengt met uw werkzaamheden in Engeland en als uw eigen eigendom, is dit een weinig sluitende verklaring. Gevraagd aan uw vrouw wanneer jullie in dit huis hebben gewoond, verklaart zij dat jullie naar Pakistan gingen dat het huis daarna gekocht werd van haar schoonbroer (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Haar gevraagd of u land in Puli Khumri bezat voor dat dit huis werd gekocht, antwoordt zij negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Gevraagd of u samen met uw broer land hebt gekocht in Puli Khumri, antwoordt zij eveneens negatief (zie gehoorverslag CGVS (...)Z, p. 5). Dat uw vrouw niet op de hoogte zou zijn van uw bezit van een stuk land voor uw vertrek naar Pakistan, is bevreemdend."

Waar de verzoekschriften aanvoeren dat de commissaris-generaal verzoeker verkeerd heeft begrepen en uitleggen dat verzoeker voor zijn vertrek naar Pakistan samen met zijn broer een land en een huis heeft gekocht, en dat hij na zijn terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk het deel van zijn broer heeft gekocht met het geld dat hij er had verdiend, merkt de Raad op dat dit nog steeds geen afdoende verklaring vormt voor de vraag hoe verzoeker aan financiële middelen is geraakt om het land en het huis te kopen samen met zijn broer voor hun vertrek naar Pakistan. Bovendien doet dit verweer geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekster niet op de hoogte zou geweest zijn van het feit dat verzoeker voor zijn vertrek naar Pakistan reeds land had gekocht in Pul-i-Khumri samen met zijn broer. De vastgestelde inconsistenties en vaagheden in de verklaringen van verzoeker en eerste verzoekster, doen afbreuk aan de bewijswaarde van dit documenten en ondergraven hun verklaringen over hun verblijf in Pul-i-Khumri, gezien redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij geloofwaardige en consistente verklaringen kunnen afleggen over het huis waarin zij de jaren voor hun vertrek naar Afghanistan in hebben gewoond.

De bestreden beslissingen oordeelde inzake de door verzoekers neergelegde documenten verder nog op pertinente en correcte wijze als volgt:

"Inzake de puntenresultaten van uw dochter N.Roy., dient opgemerkt dat eerder werd vastgesteld dat uw echtgenote en uzelf tegenstrijdige verklaringen afleggen over de scholing van uw kinderen, waardoor de bewijswaarde van dit document als uiterst relatief moet worden beschouwd. Bovendien blijkt uit het document op geen enkele manier dat uw dochter in Puli Khumri school liep. Ook inzake de taskara van uw vrouw N.Ra., uw geboorteakte en de geboorteakte van uw echtgenote, dient vastgesteld dat deze geen enkele verwijzing bevatten naar Puli Khumri, waardoor deze documenten uw herkomst uit de stad Puli Khumri niet kunnen staven. Wat betreft het ondernemingsdocument d.d. 2012 uitgaande van het "Gemeentelijke departement voor zoetigheden – provincie Baghlan (stad: Pul-i-Khumri)" over de vestiging van een bakkerij in Bolk Golam Heidar, dient vastgesteld dat dit deels een handgeschreven document betreft, waardoor de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Diezelfde conclusie dringt zich op voor de twee belastinguitgiften d.d. 2013 en 2014 bestemd voor de bakkerij gelegen in Golam Heidar, de twee facturen d.d. 2014 en uw badge uitgaande van de "Independant Election Commission" en de voorgelegde kieskaarten. Bovendien moet worden toegevoegd dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden."

Het verweer in de verzoekschriften dat dit algemene en stereotiepe argumenten betreffen, is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan deze motivering en toont niet aan dat deze argument niet kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de bewijswaarde van de door verzoekers neergelegde documenten. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij niet begrijpen waarom de commissaris-generaal pas in allerlaatste instantie een analyse van de bewijsstukken uitvoert, hetgeen erop wijst dat hij dit bewijs slechts als bijkomstig beschouwt, merkt de Raad op dat uit de positie van de motivering inzake de bewijswaarde van de door verzoekers neergelegde documenten in de bestreden beslissingen geenszins kan blijken dat de

commissaris-generaal deze documenten niet aan een volledig of grondig onderzoek zou hebben onderworpen bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming, noch kan dit enige afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen inzake de bewijswaarde van de door verzoekers neergelegde documenten. Verzoekers' verwijzing naar rechtspraak van het EHRM is verder niet dienstig, gezien de Raad *in casu* slechts kan vaststellen, gelet op het bovenstaande, dat de commissaris-generaal en vervolgens de Raad de door verzoekers neergelegde documenten weldegelijk heeft onderzocht, doch dat omstandig werd gemotiveerd waarom aan deze documenten bewijswaarde dient te worden ontzegd.

Waar verzoekers nog opmerken dat de bestreden beslissingen vermelden dat verzoeker een bakkerij had terwijl uit de neergelegde documenten blijkt dat hij een snoepwinkel had, dient opgemerkt te worden dat hier om een materiële vergissing in de bestreden beslissingen gaat, die geenszins de motivering in deze beslissing aantast.

Voormelde motivering van de bestreden beslissingen inzake de bewijswaarde van de door verzoekers neergelegde documenten is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Derhalve hebben verzoekers op ernstige wijze verzaakt aan de op hun rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoekers weigeren aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maken het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op hun identiteit, verblijfplaatsen, levensomstandigheden en problemen voor hun vertrek naar België. Indien verzoekers menen wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hen toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op hen schouder rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over hun verblijfplaatsen, levensomstandigheden en problemen, *quod non in casu*. De loutere verwijzing naar hun problemen in het verzoekschrift en de door verzoekers toegevoegde landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan kan dan ook niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekers in gebreke blijven om een verband aan te tonen tussen deze situatie en hun persoon. Zij dienen het bestaan van een nood aan bescherming immers *in concreto* aan te tonen en kunnen daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio.

In zoverre verzoekers in hun verzoekschriften en de aanvullende nota nog wijzen op hun profiel als Hazara en Ismaeli en aanvoeren dat zij omwille van dit profiel een gegronde vrees voor vervolging hebben bij een terugkeer naar Afghanistan, stelt de Raad vast dat uit de beschikbare informatie, toegevoegd door verzoekers en ter kennis gebracht door de commissaris-generaal, niet blijkt dat er in Afghanistan sprake is van een systematische vervolging van personen louter omwille van het feit dat zij Hazara zijn. Specifiek voor wat betreft de ismaëlitische gemeenschap in Afghanistan, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat deze dermate gediscrimineerd wordt dat er sprake zou zijn van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Immers, opdat discriminatie tot toekenning van de vluchtelingenstatus aanleiding kan geven, dient zij dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat er hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst, *in casu* Afghanistan, ondraaglijk wordt. Een dergelijke situatie doet zich blijkens voormelde informatie niet voor in Afghanistan. Bijgevolg dringt een individuele beoordeling zich op en kunnen verzoekers niet volstaan met een loutere verwijzing naar hun risicoprofiel en de algemene situatie in hun land van herkomst om aan te tonen dat zij daar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hun betreft een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete elementen aanvoeren waaruit blijkt dat hun voorgehouden vrees om bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd omwille van hun etnie of religieuze overtuiging gegrond is, dan wel dat zij desbetreffend een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade. Bovendien wijst de Raad erop dat reeds is geoordeeld dat verzoekers geen zicht bieden op hun verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België, zodat zij evenmin zicht bieden op hun problemen als Hazara en Ismaëli bij een terugkeer naar Afghanistan.

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften en de aanvullende nota verder nog aan dat zij een kwetsbaar profiel of risicoprofiel hebben, gelet op het profiel van jonge, verwesterde vrouw van tweede verzoekster en de andere dochter van verzoeker en eerste verzoekster, N.Roy. De Raad wijst er evenwel op dat het profiel van Afghaanse jonge vrouw op zich niet volstaat om als vluchteling erkend te worden. Verzoekers dienen de door hen aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en kunnen hierbij niet volstaan met de loutere verwijzing naar de situatie in hun land van herkomst.

De Raad wijst erop dat verzoekers, naast de hierboven aangehaalde vervolgingsfeiten die evenwel als ongeloofwaardig bevonden werden, geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan het profiel van Afghaanse vrouw van tweede verzoekster en haar zus N.Roy verbonden incidenten heeft aangehaald. Uit de beschikbare informatie kan verder niet blijken dat tweede verzoekster en haar zus N.Roy omwille van hun verblijf in België dermate vervreemd of verwesterd zijn van de Afghaanse cultuur dat zij er een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade. Verzoekers tonen op geen enkele manier aan dat hun afwezigheid in Afghanistan en de integratie in België voor haar dergelijke risico's inhoudt dat zij hun leven in Afghanistan niet opnieuw zouden kunnen opnemen. Er zijn geen elementen die op verwestering wijzen en evenmin worden die door verzoekers aangereikt, nu de loutere verwijzing naar het feit dat zij in België leven en willen werken niet volstaat om aan te tonen dat zij dermate verwesterd zijn dat zij zich in Afghanistan niet meer zouden willen of kunnen schikken naar de aldaar vigerende wetten, regels of gebruiken of dat zij omwille van hun opvattingen vervolging riskeren of een reëel risico op ernstige schade lopen.

Het louter verwijzen naar algemene informatie over (verwesterde) vrouwen in Afghanistan, die geen betrekking heeft op hun persoon, is evenmin voldoende om aan te tonen dat tweede verzoekster en haar zus N.Roy, door de Afghaanse bevolking in die mate als verwesterd zouden worden aanzien dat zij in Afghanistan hun leven niet zouden kunnen heropbouwen.

In zoverre tweede verzoekster in haar verzoekschrift nog aanvoert dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft omdat zij een buitenhuwelijks kind heeft, merkt de Raad op dat uit haar verklaringen in het verzoekschrift blijkt dat zij tot op heden nog steeds een relatie heeft met de vader van haar kind, de heer F. De Raad merkt vooreerst op dat het niet aannemelijk is dat tweede verzoekster en haar Afghaanse echtgenoot niet reeds (religieus) gehuwd zouden zijn, zoals gebruikelijk is in de Afghaanse cultuur. Hoe dan ook kan redelijkerwijze worden verwacht dat tweede verzoekster in België (religieus) kan huwen met haar partner, voor zover dit niet reeds zou zijn gebeurd, om te voorkomen dat zij bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zal worden beschouwd als alleenstaande vrouw met een buitenhuwelijks kind. Verzoekster brengt dan ook onvoldoende elementen bij waaruit blijkt dat zij *in concreto* het risico loopt om te worden vervolgd in Afghanistan omdat zij een buitenhuwelijks kind heeft.

Waar verzoekers in hun verzoekschriften benadrukken dat hun zoon respectievelijk broer N.B. in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op basis van zijn herkomst uit de provincie Baghlan, merkt de Raad vooreerst op dat ieders verzoek om internationale bescherming op afzonderlijke en individuele wijze dient te worden onderzocht, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker. De Raad merkt hierbij nog op dat het loutere feit dat de herkomst van verzoekers' zoon respectievelijk broer aannemelijk werd geacht op basis van de door hem aangebrachte verklaringen, niet betekent dat verzoekers tevens in de stad Pul-i-Khumri of de provincie Baghlan hebben verbleven voor hun vertrek naar België. Immers, de Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekers' zoon respectievelijk broer N.B. blijkt dat hij verklaarde dat hij naar Pul-i-Khumri is verhuisd om er te studeren en dat hij er ook alleen verbleef (administratief dossier tweede verzoekster, Landeninformatie, stuk 5, nr. 18, p. 5). Bovendien slaagde verzoekers' zoon respectievelijk broer N.B. er blijkens zijn verklaringen wel in om zijn verblijf in de stad Pul-i-Khumri en de provincie Baghlan aannemelijk te maken, terwijl uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekers niet aannemelijk konden maken dat zij voor hun vertrek naar België in deze regio hebben verbleven. Verzoekers kunnen dan ook niet gevolgd worden dat er geen redenen bestaan om hun verzoeken om internationale bescherming op een fundamenteel verschillende manier te behandelen, gezien uit bovenstaande blijkt dat hun verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld op basis van verschillende elementen.

In de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting wordt nog ingegaan op het beginsel van eenheid van gezin, de vluchtelingenstatus in hoofde van tweede verzoeksters partner, A.F. en het feit dat voor tweede verzoeksters zoon, D., een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Deze elementen tonen echter geen nood aan internationale bescherming aan in hoofde van verzoekers die individueel moet worden vastgesteld, waarbij elk verzoek op de eigen merites wordt beoordeeld. Verzoekers hebben overigens nergens aannemelijk gemaakt dat hun nood aan internationale bescherming zich steunt op de erkenning van de vluchtelingenstatus van de heer A.F., aangezien verzoekers' verblijfplaats voor hun komst naar België niet wordt aangetoond.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Verzoekers verwijzen in hun verzoekschriften naar de veiligheidssituatie in de stad Pul-i-Khumri en de provincie Baghlan, doch uit de bespreking van verzoekers' relaas blijkt dat zij hun identiteit, reële verblijfssituatie en levensomstandigheden voor hun aankomst in België niet kunnen verduidelijken. Verzoekers maken hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers' werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde tonen verzoekers niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP